

Kibris Sosyalist Partisi

V. Olağan Genel Kurulu

30 Kasım 2019

Kıbrıs Sosyalist Partisi 5. Olağan Genel Kurulu

30 Kasım 2019

GÜNDEM:

1. Açılış Konuşması
2. Divan Oluşumu
3. Genel Sekreterin Konuşması
4. MK Raporu
5. Mali Rapor
6. Karar Tasarıları
 - Tüzük Değişikliği
 - On Yıl Değerlendirmesi
 - Enosis Üzerine
 - BESD VE KOMÜNİST HAREKETİN ENTERNASYONAL KAREKTERİ Üzerine
 - Marksizm-Leninizm'in Çarpıtmalarını Araştırma Grubu Üzerine
 - Reform ve Devrim Üzerine
7. Yetkili Organların Seçimi
 - Merkez Komitesi
 - Denetleme Kurulu
 - Disiplin Kurulu
8. Dilek/Temenniler ve Kapanış

KSP 5. KONGRESİ MK FAALİYET RAPORU

Değerli yoldaşlar,

Raporuma kısa bir hatırlatma ile başlamak istiyorum.

Partimizin 3. kongresinde alınan Doğrudan Demokratik yönetim kararı ışığında parti merkez komitemizin tüm kararları 'tavsiye kararı' niteliğindedir. Bu tavsiye kararları tüm parti üyelerine internet üzerinden duyurulduktan ve tüm üyelerin katılımı sağlandıktan sonra kararın onay alıp almadığı kesinleşir. Bu amaçla internet üzerinden tüm üyelere görüşlerini ifade etmelerine olanak tanımak için bir süre verilir. Bu süre, alınmak istenen kararın aciliyetine göre Merkez Komitesi tarafından belirlenir. Bu sürenin sonunda oylamaya katılan parti üyeleri toplamının yarısından bir fazlasının onayı olmadan hiçbir karar geçerli sayılamaz. Partimizin programında yer alan siyasi çizgi, parti üyeleri çoğunluğu tarafından alınan kararlar, parti üyeleri çoğunluğunun onayını almış ve resmi parti görüşü haline gelmiş bildirimlerle hemfikir olmayan parti üyelerimizin görüş ayrılıklarını parti içinde tartışma hakları mahfuzdur. Ancak bu görüş ayrılıklarını parti dışında, kamuoyuna yönelik olarak, 'şahsi görüş' düzeyinde de olsa savunamaz ve propagandasını yapamazlar. Ayrıca 3. parti kongremizde yer alan doğrudan demokratik yönetim şeklinin parti tüzüğümüzde de yer alması için en kısa zamanda bir tüzük kongresinin yapılması da bu vesileyle kararlaştırılmıştır. 5.kongremiz bu görevi de yerine getirmeyi hedeflemektedir.

2018 Ocak ayında.TC'nin Afrin saldırısı kınandı. Bu kınama esnasında savunduğumuz düşünceler ana hatlarıyla şunlardır; TSK'nın Afrin operasyonu ABD, Rusya ve AB emperyalistleri ile anlaşmalı olarak yapılmıştır. Afrin bölgesinde Kürtlere karşı etnik temizlik yapılırken TC'ye savaş yüzünden göç eden Suriyelilerin buraya yerleştirilmesi planlanıyor. AB bu amaçla üç milyar euro vereceğini açıkladı.

Bir emperyalist güce dayanarak başka bir emperyalist güce karşı ulusal kurtuluş mücadelesi verilemez. SSCB'nin İkinci Dünya savaşı örneğini mazeret göstermek tarihi bilmemektir.

Biz Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını savunmalıyız. Emperyalistlere dayanarak kendi kaderini tayin hakkı savunulmaz.

Emperyalizm azami karlar uğruna savaş yapıyor. Emperyalizmin karakteri şiddettir.

Bu konuyla ilgili olarak, Afrika gazetesine ve CTP milletvekili Doğuş Derya'ya yapılan saldırılar kınandı. Yapılanların KT halkının egemenliğine karşı yapıldığı ve TC Devletinin buradaki faşist diktatörlüğünün açık yüzü olduğu vurgulandı. Bu amaçla yapılan kitle eylemlerine destek verildi. Buna ek olarak Pir Sultan Abdal Derneği toplantı çağrısına KSP, Baraka, BY ile birlikte katıldı. Daha sonra da DKB'nin organize ettiği toplantıya katıldık. Ancak bizim dışımızda toplantıya katılan diğer örgütlerin bu tür faaliyetlerde ilkeli davranmamaları, özellikle anti-emperyalist tavrı ciddiye almamaları ve Boran Kültür ile DKB arasındaki kısır dalaşma nedeniyle bu toplantıların hiç birinden verimli bir sonuç elde edilemedi.

DKB'nin önerisi: Bu gelişmelerin ardından DKB yazılı bir öneri getirdi. KSP, DKB, Pir Sultan Abdal ve Doğu ve Güneydoğu Halkları ile ortak anti-faşist bir platform kurma arzusunda olduğunu söyledi. Boran/Barikat hariç. DKB, izleyebildiğimiz kadarıyla, Türkiye'de Mücadele Birliği ile sıkı ilişkiler içerisinde ve onların parçası olarak hareket eden bir grup görünümündedir. Biz böyle bir çalışmaya ancak şu ilkeler ışığında destek verebileceğimiz değerlendirmesini yaptık;

- i. Hiçbir örgütün Boran ve DKB dahil kendi aralarındaki sorunları bu anti-faşist örgüte taşımama ilkesi olmalı. Boran dahil herkes bunu taahüt etmeli.
- ii. Demokrasiye inanan kesimlerden kimlerin anlaşıldığı netleştirilmeli.
- iii. İşgalci güçler ve emperyalist güçler tanımlanırken somut olarak hangi devletlere vurgu yapıldığı netleştirilmeli.
- iv. Güney'deki faşist örgütlenmelerin temelinde de emperyalist güçler vardır. Bundan dolayı, anti-faşist mücadelenin aynı zamanda anti-emperyalist olması da zorunludur.

v. Eleştiri hakkının korunması şartı açık olmalı

Buna ek olarak biz de DKB'ye komünistlerin birliğini sağlama önerimizi yaptık:

DKB'ye ML konusunda samimi iseler, KSP ile birlikte Marksist Leninistlerin birliğini sağlamak için ML'yi öğrenme ve değerlendirmede ortak çalışma yapma önerisi yaptık. Çünkü bu KSP'nin öncelikli amaçlarından biridir. Bu konuda ML'lerin birliğini sağlamak için, yöntem olarak, ideolojik sorunların dar bir grup çalışması içinde ele alınıp, varılacak sonuçların panellerle daha geniş kesimlere anlatılmasını önerdik. Ancak DKB buna yanaşmadı!

Yine bu bağlamda partimiz Kuzey Kıbrısta yükselen faşizm ve buna karşı alınacak önlemleri tartıştı. Partimiz bünyesinde uzun zamandan beri aktif olamayan sendikal birimin harekete geçirilmesi faşizme karşı mücadelede

DKB, Boran vs gibi örgütlerle yürütülen verimsiz diyaloglardan çok daha yararlı olacağı vurgulandı.Yine aynı olaylar çerçevesinde polis genel müdürünün istifasını talep eden kampanyaya da destek verdik.

Bu arada Parti çalışmalarımızın toparlanmasına ilişkin çabalarımız da devam etti.

- a) Doğrudan Demokrasi
- b) İş ve güçbirliği
- c) Cepheden Saldırı
- d) AEBCH Programı
- e) Devrim ve Reform
- f) Boykot

konularında özellikle partili gençliğin ve yeni parti üyelerimizin, duyarak değil okuyarak öğrenmeleri gerektiği üzerinde durduk. Bu amaçla da bu konularda yürütülecek eğitim çalışmalarını doğrudan gençlerin üstlenmesini kararlaştırdık. Bu çalışmalara MK'nin da takviye etmesiyle topluca eğitimimn yürütülebileceğini öngördük. Ancak genç yoldaşlarımızın muhtelif bireysel sorunlar yüzünden bu çalışmaları aksatmalarından dolayı bu karar ileri götürülemedi.

Bu kararlar ışığında Kazım yoldaşın Faşizm ile ilgili bir sunumu gerçekleştirildi. Bu semineri gençler için hazırlamıştık. Ancak gençlerin katılımı beklenin altında oldu.

Bu toplantıda ele alınan konular; Sürekli/Örtülü faşizm teorisi; Kıbrıs'ta şu anda faşizm var mı? Varsa Nasıldır?

Bu konular partimiz saflarında henüz yeterince tartışılmamıştır. Bu çalışmanın yapılması ve partimizin bu noktalardaki tutumunun en kısa zamanda netleştirilmesi gerekmektedir.

Bunun ardından partimizin gençlik biriminin toparlanması için gençlerle toplantı yapıldı ve Eğitim çalışması konusunda gençler Marxizmin Üç kaynağı, Üç Ögesi yazısını ele almayı kararlaştırdı. Ardından da "SBKP(B) Tarihi Kısa Ders" kitabının GİRİŞ Kısmının ele alınması kararlaştırıldı. İlk çalışma yapıldı.Ama ne yazık ki arkası gelmedi. Bu çalışmanın sürekliliği sağlanamadı..

Yine eğitim alanında partimizin KSG dergisinde yayınlanan yazılardan derleyerek oluşturduğu ve fakat masrafların yüksek olmasından dolayı kitap olarak basamadığı KSG Seçme Yazılar Cilt 1 ve Cilt 2 PDF olarak web sitelerimize yüklenmiştir. İlgili duyan yoldaşlarımız <http://www.st->

cyprus.co.uk ve <http://www.dogrudandemokrasi.uk> web siteleri ile <http://www.ckibrisosyalistpartisi.com> sitesinden bu çalışmalarla ulaşabilirler.

Yine bu dönemde Zeki Çeler'in bakanlığı sırasında rutin olarak gündeme gelen asgari ücret görüşmeleri öncesinde Çelerin talebi üzerine partimiz de Asgari ücretin içeriğine ilişkin olarak önerilerini yazılı bir bildiri ile açıklamıştır. Bildiride asgari ücret komisyonunun oluşumunun doğru olmadığı açıklanarak, özel sektör işçilerinin sendikalaşması ve toplu iş sözleşmesi talep edildi. Buna ek olarak her şeyin dolar veya euro ile ithal edildiği hatırlatılarak tüm ücretlerin de dövize endekslenmesi talep edildi. Bildiride asgari ücretin işgal rejiminin dayatması olduğu eksik bırakıldı.

Barış ve Yeniden Birleşme Buluşması

20 Ekim'de ara bölgedeki 'Chateau status' Lokantasında reformist ve sözde sol çevreler tarafından düzenlenen ve sözde barışı ve yeniden birleşmeyi elde etmek amacıyla düzenlenen bir toplantı gerçekleştirildi. Bu toplantıya biz de gittik (MB) ve görüşlerimizi sunduk. Bu toplantıda kitle yoktu.

Sendika ağaları, Vasiliu, Hristofiyas ve MA Talat gibi emperyalist işbirlikçisi eski toplum liderlerinin de katıldığı ve emperyalist çözüm planları çerçevesinde dilek ve temennilerin ifade edildiği yararsız bir toplantı oldu.

Banjeranın eylem önerisi

Banjera KT'lerin yaşadığı ekonomik ve sosyal durumunu ele alacak bir konferans önerisi yaptı. Partimiz bu öneriyi de olumlu karşılayarak 20 Kasım 2018 tarihinde yapılan bu konferansa katıldı ve görüşlerini Kıbrıslı Rum izleyicilere aktardı.

Bağımsızlık Yolu Etkinliği; Bağımsızlık Yolu 26 Ekim'de Selimiye Meydanında pahalılığı protesto eylemi organize etti. Partimizin de destek vermesi istenen etkinlikte konuşma ve pankart açma olanağı tanınmadığı için bu etkinliğe katılmadık. Ancak eyleme destek veren bir açıklamamızı web sitemizde yayınladık.

CAS çalışanlarının açlık grevi

CAS çalışanları hükümet tarafından oyalandılar ve CAS şirketi mahkeme tarafından tasfiye edildi. İşsiz kalanlar açlık grevine gitti. CAS çalışanlarının kapı önüne

konması Kıbrıslı şirketlerin faaliyet alanlarınının TC

şirketlerine peşkeş çekilmesini gösteriyor. Partimiz bu durumun bir egemenlik sorunu olduğu tesbitini yaptı. Bu tesbit ışığında partimiz

Ercan'da açlık grevinde

olan işçileri ziyaret edip kısa bir bildiri ile desteğimizi bildirmeyi kararlaştırdı.

Bazı yoldaşlar 25 Aralık'ta eylemcileri ziyaret etti.

2018 yılında 8 mart uluslararası emekçi kadınlar günü etkinliklerine destek verdik. 1 Mayıs'ı her zamanki gibi Dev-İş ile PEO ortak düzenledi. Dev-İş, bilgi verme mahiyetinde toplantı çağırdı. Biz her zamanki gibi sabah PEO önündeki toplantıya, akşam üstü de ortak mitinge katıldık. Tüm yoldaşlarımız ve etrafta bize sempati duyan arkadaşlarımızın desteğinde tatminkar bir katılım gerçekleştirdik.

2018 temmuzunda yerel seçimler yapıldı. 1 Temmuz tarihinde yapılan bu seçimlere aktif olarak katılmadık. Bir manifesto hazırlayarak anti-faşist güçbirliği çalışmalarına katılan gruplardan destek istedik veya ortak katılma önerisi yaptık. Ancak bu grupların konuya kayıtsızlığı nedeniyle seçime katılmadık.

YKP'nin Çernobil daveti(26/4/2018)tarihi için her yıl rutin olarak yaptığı Çernobil faciasını anma ve çevre katliamlarını kınama ve Türkiyedeki Akkuyu nükleer santralini protesto eylemine katılmadık. Bu eylemin içeriği bizim çevre korumacılıkla ilgili ML anlayışımıza ters düşmektedir. Bu yüzden bu eyleme partimizin nükleer enerji ile ilgili kararı ve Akkuyu nükleer santraline ilişkin tavrımız çerçevesinde dışardan destek verdik. Yine bu dönemde Güney Kıbristan Banyera örgütünün "Sol ve Kıbrıs sorunu" konulu konferans davetine(2/3 Haziran 2018) katıldık.

2 Mayıs 2018 tarihinden itibaren her Çarşamba saat 14.15te birbuçuk saat süren "Çare Sosyalizm" adlı program partimiz tarafından hazırlanarak, Radyo Mayıs stüdyolarından yayınlanmaktadır. Yaz dönemi için Haziran 2019 tarihinde verilen aradan sonra 23 eylül 2019'dan itibaren "Çare Sosyalizm" programı yeniden yayınlanmaya başladı.

Eğitim Çalışmaları :Partimiz geçtiğimiz dönem içinde parti üyelerimize yönelik iki ayrı eğitim çalışması yürüttü; a)MK için eğitim çalışması, B) Genç üyelerimiz için eğitim çalışması.

MK üyeleri partinin siyasetine tam olarak hakim olmadığından MK üyeleri de dahil olmak üzere tüm üyelerin de katılacağı bir eğitim çalışmasından geçmesi kararlaştırıldı.

Çalışmaların İki haftada bir MK toplantısı iki haftada bir Eğitim Çalışması olarak yürütülmesi kararlaştırıldı.

a) MK üyeleri ve partililer için; Leninist parti örgütlenmesi, Leninizmin İlkeleri, ve diğer konular

b) Gençler ve yeni gelenler için; Marksizmin Üç Kaynağı Üç Ögesi, Sosyalizmin Alfabetesi.

c) halk kitlelerine yönelik Seminerler;

Üç ayda bir halka açık seminerler yapılması planladı. Bu çalışma 2019 yılı içinde başlatılmış olmasına rağmen gerek AB seçimleri gerekse diğer etkinliklerin yoğunluğundan dolayı henüz sadece bir kez

gerçekleştirilebilmiştir. Bu kapsamda 14 Mayıs, 2018 gecesini "BÜYÜK EKİM SOSYALİST DEVRİMİ ve KOMÜNİST HAREKETİN ENTERNASYONAL KAREKTERİNİN BELİRLEYİCİLİĞİ" semineri verildi. Bu sunum Siyasi Büro tarafından yapıldı.

KSP Gençlik Biriminin Çalışmaları

KSP Gençlik Birimi geçtiğimiz 2 yıl içerisinde muhtelif sosyal etkinliklerin yanında

şiiir ve kültür etkinlikleri ile 2 de seminer düzenlemiştir.

Kültür etkinlikleri çerçevesinde genç yoldaşlarımız bu güne kadar üç film gösterisi yaptı;

a) Genç Karl Marx

b) Lenin Sosyalizmin Kızıl Şafağı.(12 ekim 2018)

c) Büyük Ekim sosyalist Devrimi(7 Kasım 2018)

Oldukça verimli geçen bu film etkinliklerinin daha geniş bir genç kitleye sunulması için önlemler alınması gereğine vurgu yapıldı.

Kültür sanat etkinlikleri kapsamında Maksim Gorky'yi anma gecesini gerçekleştirildi.

Resim Sanatı ile uğraşan iki kadın yoldaşımız, bu dönem içinde partimizin kültür sanat alanında yürüttüğü çalışmalara resimli etkinlikleriyle destek verdiler.

13.02.2019 tarihinde Partide Kapitalist Toplumda Sevgi ve Aşk konusunda bir seminer yapıldı.

Bu semineri gençler yaptı. Sunumlarda hata ve eksiklikler tesbit edildi.

Gençleri bu konularda yetiştirmek için aynı konu 8 mart emekçi kadınlar haftası nedeniyle MK tarafından da ele alındı.

Yemek etkinliği: 29 Aralık 2018 Cumartesi tarihinde saat 19:00'da partide yeni yıl dolayısıyla yemekli bir sosyal gece düzenlendi.

Basım evi sahibi Aziz Ener'den"sol ve Kıbrıs sorunu " konulu bir konferans daveti geldi. Partimiz bu konuda elimizde hazır olan çalışma ile katılma kararı aldı. Partimiz adına konferansa MB katıldı..

Ne yazık ki toplantıda esas olarak "Sol ve Kıbrıs sorunu" yerine "Sağ ve Kıbrıs Sorunu" konuşuldu. Burjuva çözüm seçenekleri üzerinde duruldu.

Bizim haricimizde kimse devrimci, anti emperyalist çözüm seçeneğini gündeme getirmedii. Troçkistler de aynı şekilde burjuva çözüm konusunu ele aldı. Bu toplantı bizim dışımızda sol olmadığını gösterdi.

YKP'den Vicdani Red Çağrısı; YKP Vicdani red hakkını kullanarak seferberlik tatbikatına katılmayan YKP yürütme kurulu üyesi Murat Kanatlı'nın askeri mahkeme tarafından cezalandırılması ve 10 gün hapse

atılması nedeniyle yeniden vicdani red konusuna dikkat çekerek destek istemişti.

Partimiz bu konuda yaptığı basın açıklamasıyla Murat Kanatlı'nın özgürlüklerinin kısıtlanmasına karşı çıktığını ama vicdani red kapsamında ortaya konan küçük burjuva pasifist siyasi çizgiye katılmadığını vurgulayarak şunları ifade etmiştir;

"Vicdani red hakkını kullanarak seferberlik tatbikatına katılmayan YKP yürütme kurulu üyesi Murat Kanatlı'nın askeri mahkeme tarafından cezalandırması ve 10 gün hapse atılmasını şiddetle kınıyoruz. Bu olay, Kuzey Kıbrıs'ta demokratik bir idarenin olmadığını, bölgenin Ankaranın bir sömürgeci konumunda olduğunu ve militarist faşist bir düzen içinde yönetildiğini bir kere daha gözler önüne sermiştir.

Askeri mahkemenin Murat Kanatlı'nın vicdani redçi olmadığına hükmetmesi düşüncüyü tehdit ve baskılarla engelleme çabasından başka bişey değildir. Hiçbir mahkeme kimsenin vicdan özgürlüğünü ne şekilde kullanabileceğini belirleyemez.

Murat Kanatlı derhal serbest bırakılmalıdır!

Faşist baskılara son! Zorunlu askerlik hizmetine son!

Yaşasın Barış!

Yaşasın Halkların kardeşliği!

Nato ordularının değil kendi vijdanımızın ve halkımızın hizmetindeyiz!"

Bu vesile ile partimizin vicdani red konusunda yıllar önce belirlemiş olduğu yazılı tavrı yeniden web sitelerimize kondu.

YKP'nin 2018 haziran ayında yapılan yerel seçimler öncesinde, yerel seçimlerle ilgili KTÖS'te toplantı için yaptığı çağrıya partimiz katıldı.. Bu toplantıya bizden başka kimse katılmadı. KSP ve YKP olarak sadece 2 parti arasında geçen bir toplantı oldu. YKP, partimizin Doğrudan Demokrasi programı çerçevesinde seçime katılma önerisine 3-4 gün içinde geri döneceğini söyledi. Ama YKP'den hiç ses çıkmadı. Murat Kanatlı bize geri dönmedi. 2 Haziran günü YKP'nin belediye Meclisi için TDP ve CTP listelerinden aday gösterdiğini öğrendik.

Bu gelişme ışığında partimiz bundan böyle birlik görüşmelerine davet edilmesi halinde katılıp siyasetimizi ortaya koymaktan kaçınmayacağını, ancak önümüzdeki kısa dönemde anti faşist, anti emperyalist çizgide bir birlik oluşturmanın mümkün görünmediğinin bilinciyle hareket edilmesini ve aynı zamanda kendi örgütlenme çalışmalarımıza ağırlık vermemiz gerektiğini kararlaştırdı. Ayrıca, "Yerel seçimler, sol ve güçbirliği" başlıklı bir bildiri yayınlayarak gerek YKP'nin gerekse BY'nin bu tutarsız ve işbirlikçi tavırlarını eleştirdi.

Yerel Seçim Sonuçlarının değerlendirilmesi

MK'da yapılan tartışmalar ve yukarıdaki değerlendirmeden ortaya çıkan sonuçlar çerçevesinde

parti genel sekreterimiz tarafından bir değerlendirme yazısı hazırlandı ve yayınlandı.

Yine aynı günlere denk düşen TC seçimlerine ilişkin olarak MK'mızın yaptığı değerlendirmeler bir bildiri ile kamuoyu ile paylaşıldı.

Haziran ayının sonunda ve Temmuz 2018'in başında Siyasi Büro tarafından "Kalıcı Barış İçin, Halk Demokrasisi İçin Halk Cephesi ve Halk Demokrasisi W. Foster CP USA- Kominform"konulu seminer iki bölüm halinde verildi.

Yine Siyasi Büro tarafından "Yugoslavya KP'nin Eleştirisi ve Geri Dönüş" konusunun ele alındığı bir seminer; "İspanya Devrimi"ni ele alan bir seminer ve "Reform ve Devrim" konulu eğitim çalışmaları yapılmıştır.

15-20 temmuz yıldönümüne ilişkin çalışmalar:

A) Bangiera'nın önerisi: Etkinliklerinin 18 temmuzda başka bir eylemle çatışmasından dolayı 17 temmuz

akşamı saat 19'da lokmacı barikatının Rum polisi ayağında yapılacağını, her örgütten bir konuşmacının 5 dk.lık bir konuşma yapabileceğini ve ardından,

eğer yeterli katılım olursa Ledra caddesinde(Uzun yolda) yürüyüş gerçekleştirmeyi

planladıklarını bize bildirdiler.

Bangiera'ya önerilerini olumlu bulduğumuz bildirildi.

Hazırladıkları taslağın altına imza koyacağımız ve etkinliklerine katılacağımız

bildirildi(Bangiera bize DKB'nin de bu etkinlikte bizimle birlikte görev almasından rahatsız olup olmayacağımızı sordu . Biz de olmayacağımızı bildirdik).

Sel felaketi: Aralık 2018 tarihinde Girne boğazında yaşanan sel felaketi ve 4 genç insanın ölümüne ilişkin olarak bir protesto bildirisi yayınladı. Ayrıca MONurer yoldaş tarafından doğal afetler konusunda hazırlanan bir makale de partimizin web sitesine konuldu.

8 mart 2019 uluslararası emekçi kadınlar gününde ve 1 Mayıs 2019'da hem muhtelif örgütlerin düzenlediği yürüyüşlere katıldık hem de parti binamızda anma ve dayanışma etkinlikleri düzenledik.

Dervişali Kavazoğlunu anma

TMT'nin katilleri tarafından katledilen bu devrimci sendikacıyı anma

etkinlikleri her yıl AKELin tekelinde yürütölmekte biz de AKEL'in düzenlediği etkinliğe katılmaktaydık.Bu yıl nedense AKEL'den partimize Kavazoğlunu anma etkinliklerine yönelik davet gelmedi. Bunun üzerine Merkez komitemiz Kavazoğlunu tam ölüm gününde sabahleyin mezarı başında ve akşama da parti binasında yapılacak etkinliklerle anmayı kararlaştırdı ve her iki etkinliğimiz de başarıyla gerçekleştirildi. Bu arada KSP hesaplarında YSK tarafından talep edilen bir takım düzeltme ve düzenlemeler yapılarak bunlar 12 nisan 2019 tarihinde YSK ile yapılan toplantıda YSK'ya sunulmuştur.

AB Parlamentosu Seçimleri

26 Mayıs 2019 tarihinde AB parlamentosu için yapılacak seçimlere partimiz katılma kararı aldı. Bilindiđi gibi partimiz AB Parlamentosu için 2015 yılında yapılan seçimlere de MB ve OZ'yi aday göstererek katılmıştı. 26 Mayıs 2019 tarihindeki seçimlere de MB ve KH yoldaşları aday göstererek katıldık. Bu konuda AB parlamentosundan bir görevli Kıbrıs Türk tarafındaki siyasi örgütlere bu seçimlerle ilgili olarak 3 aralık 2018 tarihinde saat 18 de KTÖS lokalinde yapılan bir toplantıyla, bilgi vermiştir. KSP adına bu toplantıya Osman Zorba yoldaş katılmış ve merkez komitemizi bilgilendirmiştir. Partimiz bu seçimlere ilişkin olarak karar almadan önce Güneyden Banjera grubu ile güçbirliği amacıyla görüşme kararı almıştır.Ancak Banjera örgütü AB seçimlerine karşı 'kayıtsız' kalmış ve partimize de destek vermemiştir.

Seçimler 2015 yılındaki gibi adil olmayan ve eşitsiz bir ortamda gerçekleştirmiştir. Adaylardan seçime katılmak için 1000euro harç alınmış ve bu harç sadece yüzde 4 oranında oy almayı başaran aday ve örgütlere iade edilmiştir. Partimiz gibi küçük örgütlerin seslerini duyurmasını engellemek anlamına gelen bu yöntem burjuva demokrasisinin halk kitlelerini burjuva partilere mahkum etmek ve burjuvazinin sınıfsal çıkarlarını koruyan kesimlerin seçilmesini garanti altına almayı amaçlayan bir uygulama olarak partimiz tarafından protesto edilmiştir. 2019 seçimlerinde AKEL kıbrıslı Türk seçmenin oylarını alabilmek için iki yüzlü politikalara başvurmuş, burjuva akademisyen Niyazi Kızılyüreği aday göstererek onu AKEL'in veya işçi sınıfının temsilcisi olarak değil Kıbrıslı Türklerin AB içindeki sesi olarak tamamen şöven içerikli bir kampanya ile halkın tercihine sunmuştur. Bu iki yüzlülüğe Kuzeyden CTP de alet olmuştur. CTP'nin tüm milletvekilleri ve ağır topları, pratikte AKEL ile işbirliği yapamazken, kıbrıs sorununa çözüm konusunda uzlaşmazken, Kıbrısta garanti anlaşmalarının geçerliliğini sürdürmesi konusunda Ankaranın güdümünde hareket eden CTP bu konuda AKEL ile taban

tabana zıt görüşler savunurken Niyazi Kızılyürekğin AB adaylığında anlaşabilmışlerdir. Seçim günü de Kıbrıslı Türk seçmenlerin önünü keserek onları AKEL'in adaylarına yönlendirmek için gayret ettikleri gözden kaçmamıştır. Partimiz seçim yasalarına aykırı olan bu davranışa karşı mücadele etmişse de gerek Kıbrıs Cumhuriyeti seçim kurulunun gerekse polisinin bilerek göz yummaları sayesinde bu çirkin davranışın önüne geçilememiştir.

AB seçimlerine yönelik olarak yürüttüğümüz propaganda çalışmasının ana çerçevesini oluşturan

temel ilkeler şunlardır;

- 1.Bağımsız, Tüm yabancı üslerden ve tüm yabancı ordular ve işgal kuvvetlerinden arınmış bir Kıbrıs!
- 2.Birleşik ve Demokratik Kıbrıs !
- 3.Kıbrıs Halkına Özgürlük!
- 4.Emperyalizme karşı Birleşik Cephe!
- 5.AB demokrasisi saldırgan emperyalist Avrupa burjuvazisi için demokrasi Avrupa halkları için köleliktir!
- 6.Venezüelada darbecilere destek olan AB Hükümetleri demokrasi düşmanlarıdır!
- 7.Yaşasın Kıbrıs,Türkiye ve Yunanistan emekçilerinin kardeşliği
- 8.Dünyanın tüm işçileri ve ezilen halklar Birleşin!
- 9.ABD emperyalizmi Ortadoğudan ve Doğu Akdenizden Defolsun!
- 10.Savaşa Hayır! Tüm Dünyada Derhal ve koşulsuz Barış!
- 11.Gelecek sosyalizmededir!
- 12.Emperyalizme karşı Birleşik Cephe!
13. KC Kıbrıs halkının cumhuriyeti değildir.
14. Kıbrıstaki tüm yabancı askeri üsler kapatılmalıdır.

Partimiz ayrıca AKEL'in bu seçimlerdeki tavrının barışa ve çözüme değil adamızda varolan statükonun güçlenmesine hizmet ettiğini her fırsatta vurgulamıştır. AB'nin kendisine üye bir devletin topraklarının işgal altında olmasına ses çıkarmaması ve izlediği iki yüzlü politikalarının da statükoya yardımcı olduğu vurgulandı. AB seçim sürecinde partimize karşı uygulanan sansur ve baskılar teşhir edildi.

1 Temmuz 2019 tarihinde Kuzey Kıbrıs'a düşen füze: İsrail ile Suriye devletleri arasında süregelen savaş sırasında yanlışlıkla Kıbrısın Beşparmak dağlarına düşen füze ile ilgili olarak ülkemizin emperyalist bir haksız savaşın orta yerinde bulunduğu ve Kıbrısın hem güneyindeki hem de kuzeyindeki hükümetlerin bu konuda en küçük bir tepki gösteremeyişlerindeki acizliği eleştiren, ayrıca emperyalizmin savaş

çığırtkanlığına karşı Anti Emperyalist Birleşik Cephe mücadelemizin önemini vurgulayan bir açıklama yaptık.

Temmuz 2019 'da Kıbrısta ve Dünyada emperyalizmin genel krizi ve yansımaları konularını ele aldık. Bu konu ile ilgili geniş bir açıklama yapıp web sitemizde yayınlamaya karar verdik.

Ayrıca MO'nun Brexit konusunu, KÖ'nün de dünya finans sektörlerinin ve tekellerin sorunlarını anlatan birer yazı yazmalarını, bunların MB tarafından toparlanarak web sitelerimize konmasını kararlaştırdık. .

Bugün Kuzey'de yaşanan ekonomik krizin temelinde TC işgalinin olduğu ve TC ekonomisindeki tüm ekonomik hareketlenmelerden, özellikle de döviz kurlarındaki dalgalanmalardan kuzey kıbrısın çok etkilendiğini, bu sorunların Kuzey kıbrısta muhasebe birimin dövize endekslenmesiyle yumuşatılabileceğine vurgu yaptık.

Bağımsızlık Yolu'nun 14 Ağustos'ta her yıl rutin olarak yapmakta olduğu eyleme katılmama kararı aldık.Çünkü BY'nin bu eylemi 20 Temmuz'un işgal olmadığı anlayışından kaynaklanır ve işgalin 14 Ağustos ile başladığı anlayışının temelidir. İkinci olarak da bu işgale kol kanat geren siyasi partilere destek verme politikası bizim antiemperyalist mücadele anlayışımıza uymaz. Gerçek bir anti emperyalist etkinlik olması halinde KR'ların da katılmasına karşı değiliz. Onlarla beraber yapmaktan yanayız. Baraka'nın bu çağrısına yazılı yanıt verdik ve eylemi desteklemeyeceğimizi bildirdik.

Yaşanan Finansal Kriz; Ekonomik kriz ve buna karşı mücadelemiz çerçevesinde ZC Yoldaşın partiye sunduğu rapor ışığında, finansal krizin emperyalist sistemden kaynaklandığına bir kez daha dikkat çektik.

Ekonomik alanda reform taleplerimizi, devrimci hedeflerimizi gözden kaçırmadan ortaya koymamız gerektiğine vurgu yaptık. TC'de yaşanan döviz krizinin yeni olmadığını, daha önce de yaşandığını ve mücadelemizi yükseltmezsek gene yaşanacağını vurguladık. UBP döneminde alınan önlemlerle, CTP döneminde alınan önlemlerin özünde aynı olduğuna dikkat çekerek, krizin külfetinin dar gelirli işçilerin sırtına yüklenmekte olduğunu anlattık! Halk kitlelerine şu hedefleri gösterdik;

--- İflas eden mevcut 'liberal' emperyalist sistemi ortadan kaldırmadan bu beladan kurtulamayız.

--- Kuzey Kıbrıs'ta TC'ye bağımlı sömürge yapı içinde halkın alım gücünü korumak için tüm maaş ve ücretlerin uluslararası bir döviz birimine endekslenmesi veya dövize endekli muhasebe birimine geçilmesi şarttır.

--- Döviz taksitleri olanlar örgütlenmelidir.

--- Özel sektör çalışanı ile devlet çalışanlarının statüleri dengelenmelidir. Özel sektörde sendikalaşma zorunlu hale getirilmelidir.

Bu bağlamda 6 Eylül 2019'da yapılması planlanan Sendikal Platformun Eylemine altta belirtilen ilkeler çerçevesinde destek vermeye karar verdik.

"Tüm maaş ve ücretler dövize endekslenmelidir"

"Hükümete Halk adına Önerilenler Halka açıklansın"

"Toplumsal Seferberlik Değil Sınıfsal Seferberlik Gereklidir"

Bu dönemde zaman zaman partimizin örgütsel yapılanışını da gözden geçirerek daha sağlıklı ve gelişen, büyüyen bir yapılanmaya yönelik düzenlemeler yapmaya da özen gösterdik.

Bu bağlamda Parti Birimlerinin yeniden düzenlenmesi ve daha verimli çalışır duruma gelmelerini hedefledik.

Her parti biriminin MK ile çok sıkı koordinasyon içinde çalışması için önlemler aldık. Çünkü birimlerin kendi başına, merkezden kopuk iş yapmaya başlaması parti içinde dağınıklığa yol açabilir. Birimlerin partinin pratik işlerini yürütmenin yanında siyasi-ideolojik eğitim yapması gereğine de dikkat çektik. Bu amaçla daha önce gençler ve MK için hazırlanan eğitim programının kullanılmasını kararlaştırdık.

Değerli yoldaşlar,

geçtiğimiz dönemde Hasan Ercüment yoldaş, partinin örgütlenme sekreterliğine getirildi. Örgütlenme komitesi tüm grupları yeniden yapılandırmakla ve tümünü tek merkezin ve yayın kuruluna bağlı moderatörlerin kontrolü altına almakla görevlendirildi.

11 mart 2019 akşamı gerçekleştirilen merkez komitesi toplantımızda partinin gençlik biriminin örgütlenme ve yayın faaliyetleri ele alındı. Gençlik biriminin örgütlenmesinde HE yoldaşın liderliğindeki örgütlenme komitesinin etkin katkı koyması kararlaştırıldı. Örgütlenme bürosuna, merkez komitesine bilgi verilip kararı alınmadan kimsenin ne KSP gençlik ne de diğer birim ve sosyal medya gruplarına alınmaması için talimat verildi. Partimizin etkili bir yayın organına ihtiyaç duyduğu tesbit edildi. Ancak bunun internet üzerinden mi, basılı yayın olarak mı yürütüleceğine henüz karar verilemedi. Bu çerçevede partimizin gençlik örgütü de bir bülten yayınlama ihtiyacı duyduklarını ifade etmişlerdir. Merkez komitemiz bu aşamada, siyasi ideolojik olarak görüşlerimiz her alanda netleşmeden oluşacak bir bültenin faydadan çok zarar verebileceği kaygısıyla bu çalışmayı da geçici olarak ertelemiştir. Gençlik biriminin bülten çıkarma düşüncesini erteleme kararımızın gerekçeleri genç yoldaşlarımıza aktarıldı. Bir bülten çıkarmak için gerekli olan zaman ve emeğin gençlerin başlangıçta düşündüğü gibi olmadığı görüldü. Merkez komitesinin başlangıçta gençliğe yapmış olduğu internette bulunan web

sitelerimiz ile sosyal medyada bulunan sayfalarımızın güncellenerek kullanılmasının daha pratik ve kitlelere ulaşmada daha yararlı olacağına karar kılındı. Buna göre KSG web sitesinin canlandırılması kararlaştırıldı. Bu site partinin siyasi ideolojik ve teorik görüşlerinin yansıtılacağı bir site olacak. Sitenin yönetimi yurtdışındaki parti birimimiz tarafından yapılacak. Sözü edilen kapsamdaki yazıları hazırlayan yoldaşlar bunu Yurtdışı birimine iletcek. Yurtdışı birimi de bunları KSG web sitemizde yayınlayacak. KSP web sitesinde öncelikle günlük mücadelelerimize ve faaliyetlerimize ilişkin yayınlar yapılacak. Gençliğin örgütlenmesi için öğrenci ve işçi gençliğin sorunlarını ele alan, işyerlerinde can güvenliği, döviz bazında ödenen okul harçları, yüksek ev kiralari gibi sorunlar ele alınacak. Bu sorunlar işyeri güvenliğine ilişkin spot benzeri çalışmalarla sosyal medya hesaplarımızdan propaganda ve ajitasyon amaçlı olarak duyurulacak. İlk olarak partimizden bir heyetin inşaatları gezmesi ve oralarda işgüvenliği ve çalışma koşullarını incelemesi, ayrıca işgüvenliği konusunda alınması gerekli önlemlere ilişkin sosyal medyada halkın imzasına sunulacak bir öneri paketiyle kampanya başlatılması gibi farklı eylem türleri üzerinde duruluyor. Bu çalışmalar 5.kongremizden sonra hızlandırılacaktır.

Geçtiğimiz dönemde partimizin en fazla eksikliğini duyduğu mücadele aracı düzenli bir yayın organı olmuştur. Bu eksikliğini genellikle basın açıklamalarımızla gidermeye gayret ettik. Basın açıklamalarımız olmadığı dönemlerde de Facebook, Instagram ve Twitter gibi sosyal paylaşım sitelerinden düşüncelerimizi veya Marx, Engels, Lenin ve Stalin'e ait düşünceleri kitlelerle paylaşmaya çalıştık.

Yayın konusundaki eksikimizi gidermek amacıyla çeşitli seçenekler üzerinde çalışıyoruz. Bunlar arasında dönemsel(periodic) bir parti bülteni, web gazete ve you tube eğitim videoları hazırlamak gibi düşüncelerimiz vardır. Kongremizden sonra bu alanda çalışabilecek bir ekip oluşturmayı hedeflemekteyiz.

Uluslararası komünist hareket ile ilişkiler;

Geçtiğimiz dönemde partimiz açısından kayda değer en önemli gelişmelerden biri de partimizin uluslararası ilişkilerinde oluşturulan canlılıktır. Öncelikle Güney Kıbrısta sınıf kardeşlerimiz, yoldaşlarımız olan devrimci ve komünist kişi ve kuruluşlarla sağlıklı ilişkiler kurulmuştur.

Yurt dışında da geçmişte yakın ilişkiler içerisinde bulunduğumuz bir takım örgüt ve kuruluşlarla ilişkilerimizi yeniden canlandırdık.

Bunlar arasında Türkiyeden Türkiye Komünist Partisi, EMEP, Çağrı dergisi; Yunanistandan Yunanistan Komünist Partisi, Avrupalardan "Devrimci

Parti ve Örgütlerin Uluslararası Koordinasyonu(ICOR), Hindistandan Hindistan Komünist Partisini sayabilirim.

Bu örgütlerle Uluslararası komünist hareketin SSCB'nin çöküşünden sonra yaşamakta olduğu sorunları tartışmakta ve modern Revizyonizme karşı ortak mücadele zemininde buluşmak üzere çalışmalar yapmaktayız.

Değerli yoldaşlar, dünya genelinde uluslararası emek güçlerinin uluslararası sermayeye karşı mücadelesi sürmektedir. Bu mücadelede emek güçleri şimdilik dağıntıdır ve uluslararası önderlikten yoksundur. Partimiz bu mücadele uluslararası emek güçlerinin yanında yer almakta hiç tereddüt etmemiştir. Bu mücadeleye olanaklarımız ,bilgi ve bilincimiz oranında katkı koyma gayretlerimiz durmaksızın sürecektir.

Çünkü inanıyoruz ki tarihin çarkı durdurulamaz!

Çünkü inanıyoruz ki Marksizm Leninizm ergeç kazanacaktır!

Çünkü İnanıyoruz ki zafer ergeç uluslararası işçi sınıfının ve emekçi halkların olacaktır!

Kıbrıs Sosyalist Partisi

Merkez Komitesi (adına)

Mehmet Birinci

Gn. Sekreter.

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ

TÜZÜĞÜ

1. PARTİNİN ADI, MERKEZİ VE AMAÇLARI
2. PARTİ ÜYELİĞİ
3. PARTİ ÜYELERİNİN HAKLARI VE ÖDEVLERİ
4. PARTİ YAYINLARI
5. PARTİ YAPISI
6. TÜM PARTİ ORGANLARINA İLİŞKİN TEMEL İLKELER
7. BİRİM İŞ YERİ BİRİMLERİ
8. MAHALLİ BİRİMLER
9. BÖLGE ÖRGÜTÜ
10. BÖLGE KONGRESİ
11. BÖLGE KOMİTESİ
12. BÖLGE KONFERANSI
13. PARTİ KONFERANSI
14. PARTİ KONGRESİ
15. PARTİ KONGRESİ'NİN GÖREVLERİ VE YETKİLERİ
16. MERKEZ KOMİTESİ (MK)
17. MALİ DENETLEME KURULU
18. PARTİ DİSİPLİN KURULU
19. PARTİ DİSİPLİNİ
20. PARTİNİN MALİ KAYNAKLARI
21. GRUPLAR
22. ÖRGÜTLE İLGİLİ ORTAK KURALLAR
23. CUMHURBAŞKANI, MİLLETVEKİLİ VE YEREL YÖNETİM BAŞKAN VE ÜYELİKLERİ İÇİN ADAYLARIN BELİRLENMESİ
24. TÜZÜK DEĞİŞİKLİĞİ VE FESİH

1. PARTİNİN ADI, MERKEZİ VE AMAÇLARI

- a. Partinin adı Kıbrıs Sosyalist Partisi, kısa adı KSP'dir.
- b. Partinin merkezi Lefkoşa-Kıbrıs'tadır.
- c. Partinin amacı sömürsüz ve baskısız bir Kıbrıs ve dünya yaratmaktır.

2. PARTİ ÜYELİĞİ

- a. Siyasal partiler yasası gereği partilere üye olması yasaklanmamış, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin tüzük, program ve ilkelerini kabul eden,

- partinin herhangi bir biriminde aktif olarak çalışan ve üyelik aidatını düzenli olarak vermeyi kabul eden her kişi üye olabilir.
- b. Üyelik başvuruları bireysel olarak yapılır, grup halinde üyelik için başvuru yapılamaz.
 - c. Partiye üye olmak isteyen kişi, üyelik müracaat formu doldurur ve bu form iki parti üyesi tarafından, üyeliğin tavsiyesi anlamında imzalanır. Üyelik müracaat formu, üye olmak isteyen kişi tarafından doğrudan Merkez Komitesi'ne veya Merkez Komitesi'ne iletilmek üzere, üyelik talebinde bulunan yurttaşın ikamet ettiği veya çalıştığı yer esasına göre bağlı bulunacağı Bölge Komitesi'ne, Mahalli Komite'ye veya Birim Komitesi'ne de sunulabilir.
 - d. Üyelikler Merkez Komitesi tarafından kabul veya reddedilir.
 - e. Bir parti üyesi herhangi bir mazereti olmaksızın sürekli olarak 3 Ay süresince aidat ödemediği takdirde üyeliği düşer.
 - f. Bir parti üyesi disiplin kabahatleri dışında, mazeretsiz olarak 1 yıl parti çalışmalarına, etkinlik ve faaliyetlerine katılmaz ve destek vermezse parti üyeliği düşer.
 - g. Üyenin Siyasal Partiler Yasası ve bu Tüzük hükümlerine göre gereken nitelikleri kaybettiği anlaşılırsa, Merkez komitesi kararı olarak kayıtlı bulunduğu komite aracılığıyla veya doğrudan Merkez Komitesi tarafından durum kendisine yazılı olarak bildirilir ve 15 gün içinde yazılı savunmasını yapması istenir. Üyenin Yasa ve Tüzük uyarınca gereken nitelikleri kaybettiğinin kesinlik kazanması halinde, hale göre, ilgili Komite'nin önerisi veya doğrudan Merkez Komitesi'nin kararı ile üyeliği Parti kayıtlarından silinir.

3. PARTİ ÜYELERİNİN HAKLARI VE ÖDEVLERİ

- a. Üyelik aidatını ödemek.
- b. Partinin yetkili organlarının karar ve talimatlarına uymak
- c. Partinin program ve görüşlerini her fırsattan yararlanarak yaymak, Parti temel amaç ve ilkelerini savunmak ve benimsetmeye çalışmak.
- d. Konumu ne olursa olsun her parti üyesini, gerekli gördüğü durumlarda parti toplantılarında, konferans, kongreler ve parti komitelerinin toplantılarında eleştirmek.
- e. Kendi etkinliklerinin ve görevlerinin görüşüleceği tüm parti, büro ve komite toplantılarında ilgili organın talebi durumunda şahsen hazır bulunmak, üyesi oldukları Parti organlarının toplantılarına ve çalışmalarına katılmak ve kendilerine verilen görevleri zamanında yerine getirmek.
- f. Genel veya bölgesel toplumsal sorunlarla ilgilenmek ve parti yetkili organlarına bilgi aktararak çözüm önerileri üretmek ve parti organlarını düşünce ve önerilerinden yararlandırmak.
- g. Partinin başarısını hedefleyen her türlü çalışmayı Parti Tüzük ve Programı çerçevesinde yapmak.
- h. Parti organları için seçmek veya seçilmek.
- i. Partinin politikaları, etkinlikleri ile ilgili sorunları parti toplantılarında, konferanslarda, kongrelerde, parti komitelerinin toplantılarında, parti

basınında özgürce tartışmak, karar tasarıları önermek, Doğrudan Demokrasi kuralları gereğince Parti karar alıncaya kadar düşüncelerini özgürce ifade etmek ve savunmak.

- j. Merkez Komitesi (MK) dahil partinin her organına herhangi bir konuda beyanda bulunmak, görüş belirtmek, sorular sormak ve yanıt talep etmek.

4. PARTİ YAYINLARI

- a. Parti, bu Tüzük ve Programında belirtilen amaç ve ilkelerini, ülke ve dünya sorunları ile ilgili görüşlerini ve çözüm önerilerini yaymak, üyeler ve halk ile iletişimini, yaptığı ve yapacağı icraatlarının halka duyurulmasını sağlamak üzere, gazete, dergi, kitap, broşür, fotoğraf, film ve benzeri her türlü iletişim araçları ile yayında bulunmak, seminer, konferans ve toplantılar yapmak için "Parti Yayınları" adı altında bir birim oluşturabilir ve bu birimi, Merkez Komitesi'nin seçeceği ve denetleyeceği Parti Yayın Kurulu yönetir. Böyle bir birimin kurulması, Parti yayınlarının yönetimi ve işleyişi, basın ve yayın faaliyetleri ile ilgili kararlar Merkez Komitesi tarafından verilir ve Parti Yayın Kurulu eliyle yürütülür.

5. PARTİ YAPISI

- a. Kıbrıs Sosyalist Partisi Demokratik merkezîyetçiliğın uygulandığı Doğrudan Demokrasi ilkesi üzerine kurulur ve partinin yapısal oluşumu aşağıdaki gibidir :
- b. Bütün ülke için: Parti Kongresi – Merkez Komitesi (MK)
- c. Bölgeler için: Bölge Kongresi – Bölge Komitesi
- d. Kasaba, köy, mahalle, sokak, toplu binalar gibi küçük yerleşim yerleri için: Kitle Toplantısı – Mahalli Komite
- e. Fabrikalar, iş yerleri, atölyeler, dükkanlar ve benzeri yerler için: Birim Toplantısı – Birim Komitesi

Partinin yukarıdaki yapısal oluşumları, parti genişlediğı ölçüde hayata geçirilir. Merkez Komitesi gerekli gördüğü yerlerde yeni yapısal oluşumların hayata geçirilmesini onaylar. Ancak bu yapısal değişiklikler son şeklini Parti Kongresi'nde alır.

- f. Parti örgütünün en yetkili organları : Bütün ülke için Parti Kongresi; bölgeler için Bölge Kongresi; kasaba, köy, mahalle gibi küçük yerleşim yerleri için Kitle Toplantısı; fabrikalar, iş yerleri, toplu binalar, sokaklar ve benzeri yerler için Birim Toplantısı'dır.
- g. Kitle ve birim toplantılarında veya Parti ve bölge kongrelerinde, iki toplantı arasında örgütün günlük işlerini ve parti kararlarını uygulayacak organ ve/veya organların seçimi yapılır.
- h. Parti organları, örgütlenme, propaganda, sendikalar, kadınlar, gençler ve benzeri konularda parti amaçlarını gerçekleştirmek ve özel parti görevlerini

uygulamak amacıyla özel komiteler ve/veya çalışma kolları kurabilir. Bu komiteler ve/veya çalışma kolları ilgili parti örgütüne bağımlıdır ve onun direktifleri doğrultusunda çalışmalarını yürütür.

6.TÜM PARTİ ORGANLARINA İLİŞKİN TEMEL İLKELER

a) En küçüğünden en büyüğüne kadar tüm parti organları, parti üyeleri tarafından kitle veya birim toplantılarında veya kongrelerde yapılan seçimlerle belirlenir. Bu, tüzükte veya Siyasal Partiler Yasası'nda başka türlü gerektirmediği durumlarda, seçimlerin kapalı veya açık oylama ile yapılması, ilgili toplantıda veya kongrede hazır bulunan üyelerin salt çoğunluğu ile kararlaştırılır.

b) Bu tüzükte veya Siyasal Partiler Yasası'nda başka türlü gerektirmediği durumlarda, Parti örgütlerinde veya organlarında toplantı nisabı üyelerin salt çoğunluğu, yapılacak seçimlerde ve alınacak kararlarda ise toplantıda hazır bulunan üyelerin salt çoğunluğudur.

c) Parti organları, üyelere düzenli rapor vermekle yükümlüdür.

d) Parti organları arasında sıkı parti disiplini geçerlidir. Doğrudan demokrasi ilkeleri çerçevesinde alınacak karar ilgili parti organlarınca tümü ile uygulanır. Parti sorunları, Doğrudan Demokrasi ilkeleri çerçevesinde karara varılınca kadar tüm parti üyeleri arasında tartışılır. Kararlar alınana kadar, sınırsız ifade ve eleştiri özgürlüğü geçerlidir. Bir karar alındığında, üyelerin bir kısmı veya bazı bölgesel örgütler, bu kararla aynı fikirde olmasalar bile, kararı kesinlikle uygularlar. Azınlığın, çoğunluğa tabi olması yürürlüktedir.

Üst parti organlarının, özel şartlarda, yeni üyelik durumlarında olduğu gibi, alt parti organlarının oluşturulmasına karar verme yetkisi vardır.

Parti örgütleri, yerel sorunlar konularında, Parti kararları çerçevesinde, özerktirler.

7. BİRİM

İŞ YERİ BİRİMLERİ

a) Birim, partinin işçi ve yoksul köylülerle bağ kurmasını sağlayan organdır. Birimin fonksiyonu, partili olmayan, çalışan emekçi kitleler arasında, sistemli sosyalist propaganda yoluyla partinin gayelerine ulaşmaya çalışmak, yeni üyeler kazanmak, parti siyasetini yaymak, işyerlerindeki parti üyeleri ve işçiler arasında kültürel çalışmalar ve eğitim çalışmalarını yönetmek, yılmadan, sürekli olarak işyerlerindeki tüm resmi pozisyonları kazanmaya uğraşmak, işçilerin tüm endüstriyel anlaşmazlıklar ve talepleriyle ilgilenmek, onlara devrimci sınıf mücadelesinin esaslarını açıklamak, inatçı ve kararlı çalışma yoluyla işçilerin bütün mücadelelerinde önderliği ele geçirmektir.

- b) İş yeri birimin temel faaliyet alanı, fabrikalar, iş yerleri, atölyeler ve benzeri yerler olup, bunlardan belli birine dahil olan en az üç parti üyesinin, Merkez Komitesi'ne başvurusu ve Merkez Komitesi'nin onayı ile iş yeri birimleri kurulur.
- c) Birim üyeleri, en az ayda bir kez bir araya gelerek birim toplantısı yapar. Birim toplantıları ve kararları tüm birim üyelerine ve diğer parti üyelerine açıktır.
- d) Bir veya iki parti üyesi olan iş yerlerindeki üyeler, en yakın iş yeri birimine bağlanabilirler. İş yerlerinde ve/veya ilgili maddede sayılan yerlerde çalışmayan parti üyeleri de ilke olarak iş yeri birimlerine bağlanabilir veya oluşturulacak mahalli birimlere dahil olabilir.
- e) İş yeri birimi en az üç üyeden oluşur. Üye sayısının beşi geçmesi halinde, çalışmalarını Merkez Komitesi ile istişare halinde yürütecek olan bir Birim Komitesi oluşturulur. Birim Komitesi'nin seçilme usulüne ve çalışma yöntemine, birim üyelerinin en az yarısından bir fazlasının katılacağı bir birim toplantısında karar verilir ve seçim yapılır. Birim Komitesi, birimin çalışmalarından, birim toplantılarının düzenli yapılmasından, diğer birimlerle, Bölge Komiteleri ve Merkez Komitesi ile ilişkilerden sorumludur.

8. MAHALLİ BİRİMLER

- a) İş yeri birimi oluşturulması mümkün olmayan ve herhangi bir iş yerinde çalışmayan dolayısıyla da bir iş yeri birimine katılamayacak üyeler Mahalle Birimleri oluştururlar.
- b) Mahalli birimin temel faaliyet alanı, kasaba, köy, mahalle, sokak, toplu binalar gibi küçük yerleşim yerleri olup, bunlardan belli birine dahil olan en az üç parti üyesinin, Merkez Komitesi'ne başvurusu ve Merkez Komitesi'nin onayı ile mahalli birimler kurulur.
- c) Mahalli birim üyeleri, en az ayda bir kez kitle toplantıları yapar. Kitle toplantıları ve kararları tüm mahalli birim üyelerine ve diğer parti üyelerine açıktır. Merkez Komitesi, gerekli gördüğü hallerde, yeni mahalli birimlerin kurulması yerine, Parti üyelerinin yakındaki iş yeri birimlerine veya mevcut mahalli birimlere katılmasını öngörebilir.
- d) Mahalli birim en az üç üyeden oluşur. Üye sayısının beşi geçmesi halinde, çalışmalarını Merkez Komitesi ile istişare halinde yürütecek olan bir Mahalli Komite oluşturulur. Mahalli Komite'nin seçilme usulüne ve çalışma yöntemine, birim üyelerinin en az yarısından bir fazlasının katılacağı bir kitle toplantısında karar verilir ve seçim yapılır. Mahalli Komite, birimin çalışmalarından, kitle toplantılarının düzenli yapılmasından, diğer birimlerle, Bölge Komiteleri ve Merkez Komitesi ile ilişkilerden sorumludur.

9. BÖLGE ÖRGÜTÜ

Her ilçe bir bölge olarak tanımlanır. Parti, bölge alanı içerisindeki çalışmalarını,

- a) Bölge Kongresi,
- b) Bölge Komitesi

c) Bölge Konferansı

eliyle yürütür.

10. BÖLGE KONGRESİ

- a) Partinin bölge alanı içinde en yetkili organı bölge kongresidir. İlgili bölgede ikamet eden veya çalışan veya ilgili bölge dahilindeki birimlere üye olan tüm parti üyeleri bölge kongresinin doğal üyesidir.
- b) Bölge kongresinin olağan olarak toplanması, iki yılda bir kez, bölge komitesinin gündem de belirterek yapacağı çağrı üzerine olur. Kongrenin olağanüstü toplantıya çağrılması ise, bölge komitesince yapılabileceği gibi, bölge kongresi üyelerinin en az üçte birinin yazılı istemiyle de yapılabilir. Olağanüstü toplantı çağrılarında da gündem belirtilir.
- c) Kongrenin toplantı nisabı, üyelerin salt çoğunluğu; karar nisabı da, kongrede başka türlü karar alınmadıkça toplantıya katılan üyelerin salt çoğunluğudur. Olağan veya olağanüstü kongre toplantılarında, toplantı nisabı sağlanamazsa, bölge kongresi, başka bir çağrıya gerek olmaksızın on beş günü geçmeyecek şekilde yeni bir çağrı ile ve aynı gündemle nisap aranmadan toplanır.
- d) Kongre, bölge komitesini seçer, bölge komitesinin raporlarını inceler ve onaylar.
- e) Bölge kongresi, görevi, bölgenin tüm mali ve yürütme işlerini ve ilgili kazadaki parti yatırımlarını kontrol etmek olan denetim kurulunu seçer. Denetim kurulunun üye sayısı, çalışma yöntemi ve seçilme usulü bölge kongresince belirlenir.

11. BÖLGE KOMİTESİ

- a) Bölge komitesi, bölge kongresince 2 yıllık süre için seçilecek olan en az üç üyeden oluşur. Kongre, komitenin üye sayısının çoğaltılması yönünde salt çoğunlukla karar alabilir. Komite, çalışma ve karar alma yöntemlerini, demokratik ilkelere aykırı düşmemek şartıyla kendisi belirler.
- b) Bölge komitesi, Merkez Komitesi'nin talimatlarını uygular ve bölgedeki bütün parti çalışmalarına önderlik eder, tüm bölgesel çalışmalardan ve birim komiteleriyle ilişkilerden sorumludur.
- c) Komite, bölge konferansını, gündem de saptayarak en az üç ayda bir toplantıya çağırır.
- d) Bölge komitesi, Merkez Komitesi ile ilişkileri yürüten, bir bölge sekreteri seçer.
- e) Bölge komitesi, Merkez Komitesi ile istişare halinde, örgütlenme, ajitasyon, propaganda, işçi sendikaları, köylüler arasında çalışma, kadınlar, gençler ve benzeri görevler ile ilgili özel organlar oluşturmakla yükümlüdür. Bu organlar, ilke olarak bölge komitesinin bir üyesinin sorumluluğunda çalışır ve görevlerini bölge komitesinin direktifleri doğrultusunda yürütür.

- f) Bölge komitesi, yazılı rapor vermekle yükümlü olduğu bölge konferansına ve bölge kongresine ayrıca Merkez Komitesi'ne karşı, yaptığı çalışmalardan sorumludur.

12. BÖLGE KONFERANSI

Bölge konferansı, bölge komitesinin çağrısı ile en az üç ayda bir tüm bölge üyelerinin katılımı ile toplanır. Bölge örgütü içindeki sorunları ele alır ve karara bağlar.

13. PARTİ KONFERANSI

- a) Parti konferansı ilke olarak yılda bir defa Merkez Komitesi'nin çağrısı ve belirlediği gündem ile toplanır ve partinin önündeki sorunları görüşerek karara bağlar. Konferansta herkes bireysel olarak kendini temsil eder.
- b) Parti konferans kararları Kongre veya Olağanüstü Kongreler tarafından onaylandıktan sonra hayata geçirilir.

14. PARTİ KONGRESİ

- a) Partinin genel kongresi Parti Kongresi olup, partinin en yüksek organıdır ve bütün Parti üyeleri Parti Kongresi'nin doğal üyeleridir. Partinin en yüksek organı olan Parti Kongresi'nde ve tüm karar alma mekanizmalarında üyelerin kişisel katılımı ve doğrudan demokrasi uygulanır.
- b) Parti Kongresi'nin olağan toplantıları Merkez Komitesi'nin çağrısı üzerine en geç iki yılda bir yapılır. Olağanüstü kongre ise, Merkez Komitesi'nin veya bir önceki kongrede temsil edilen toplam üye sayısının en az yarısının yazılı istemi ve belirlediği gündem ile çağrılabilir.
- c) Gerek olağan gerekse olağanüstü kongre çağrılarında, gündem, yer ve saat belirtilir ve hale göre çağrıyı yapan Merkez Komitesi veya üyelerin yarısının imzası bulunur. Çağrılar, toplantı tarihinden en az on gün önce ve en az bir günlük gazetede ilan edilir. Parti merkezinde ve varsa bölge örgütlerinin binalarında ilan tahtasına asılmak suretiyle de üyelere duyurulur.
- d) Olağan Parti Kongresi'nin gündemini Merkez Komitesi saptar ancak toplantıda hazır bulunan üyelerin onda biri tarafından talep edilen hususlar da gündeme eklenir. Olağanüstü kongrenin gündemi ise toplantıyı talep edenlerce belirlenir ve olağanüstü toplantılarda gündeme başka konular ilave edilemez.
- e) Parti Kongresi'nin toplantı yeter sayısı, üye tam sayısının salt çoğunluğudur. İlk çağrı üzerine toplantı yeter sayısı bulunmadığı takdirde, toplantı tarihinden itibaren on beş gün içinde yapılacak ikinci çağrı üzerine yapılacak ikinci toplantıda nisap aranmaz.

- f) Parti Kongresi'nin karar yeter sayısı, Siyasal Partiler Yasası'nda ve bu tüzükte daha büyük bir sayı gösterilmediği hallerde, hazır bulunan üyelerin salt çoğunluğudur. Nisap aranmayan kongrede karar alabilmek için kongrede hazır bulunanların salt çoğunluğunun oyu gerekir.
- g) Kongre, sadece o toplantı için, açık oylamayla seçilen bir Sekreter ile iki yazmandan oluşan Sekreterlik Divanı tarafından yönetilir. Sekreterlik Divanı'nın oluşumundan sonra Parti Genel Sekreteri'ne söz verilir ve ardından gündem maddeleri, kongrece aksi kararlaştırılmamışsa, gündemdeki sıraya göre görüşülür. Ancak kongreye sunulan raporlar görüşülüp karara bağlanmadan seçimlere geçilemez.
- h) Toplantıda söz isteyen üyelere Sekreterlik Divanı'nca sırayla söz verilir. Söz alanlar, gündem ve konu dışına çıkarlarsa Sekreterlik Divanı tarafından konuya dönmeye davet edilirler, ısrarları halinde ise konuşmalarına izin verilmez. Görüşmeler sırasında toplantı düzenini bozanlar, Sekreterlik Divanı'nca uyarılır, tekerrürü halinde toplantı salonundan çıkarılır.
- i) Kongrenin kararları tüm üyeleri ve organları bağlar. Kongre tutanakları, alınan kararlar ve diğer bütün belgeler Kongre Sekreterlik Divanı tarafından imzalanarak yeni seçilen Merkez Komitesi'ne teslim edilir. Kararlar, Parti merkezinde ve varsa bölge örgütlerinin binalarında ilan tahtasına asılmak suretiyle üyelere duyurulur.
- j) Parti Kongresi, gündemindeki konularla ilgili olarak çalışmalar yapmak, raporlar hazırlamak üzere gerekli gördüğü kurulları oluşturabilir.

15. PARTİ KONGRESİ'NİN GÖREVLERİ VE YETKİLERİ

- a) Merkez Komitesi ve Mali Denetleme Kurulu ve Disiplin Kurulunu gizli oyla seçer,
- b) Merkez Komitesi ve Mali Denetleme Kurulu ve Disiplin Kurulu raporlarını alır,
- c) Partinin kesin hesabını kabul veya ret eder,
- d) Merkez Komitesi'ni ve Faaliyet Raporunu aklar veya ret eder.
- e) Parti tüzük ve programını kabul eder veya değiştirir,
- f) Tüm siyasal, taktik ve örgütsel sorunlar hakkında kararlar alır,
- g) Toplum veya Devleti ilgilendiren konularda, kamu faaliyetleri ve parti politikaları hakkında temenni kararları veya bağlayıcı kararlar verir,
- h) Siyasal Partiler Yasası'nda veya bu Tüzüğün diğer maddelerinde belirtilen görevleri yapar, yetkileri kullanır,
- i) Gerektiğinde, Partinin dağıtılmasına veya başka bir parti ile birleşmesine, hukuki varlığının sona ermesine ve partinin mallarının tasfiyesine ilişkin karar verir.
- j) Partinin tüzük ve programında değişiklik yapılması konularında karar alınmasına ilişkin önerilerin, Genel Sekreter veya Merkez Komitesi veya Parti Kongresi üyelerinin en az yirmide biri tarafından yapılmış olması gerekir.
- k) Parti Kongresi ilk toplantısını yapana kadar, kongrenin yetkilerini Kurucular Kurulu'nun belirleyeceği bir Merkez Komitesi kullanır. Partinin Genel Sekreteri, Merkez Komitesi ve Merkez Disiplin Kurulu üyeleri bu kurulun doğal üyeleridir.

- l) Partinin kurucuları, ilk Parti Kongresi'nin doğal üyeleridir. Kurucular, ilk Parti Kongresi'ni, partinin tüzel kişilik kazanmasından başlayarak en geç iki yıl içinde toplarlar.

16. MERKEZ KOMİTESİ (MK)

- a) Merkez Komitesi, iki Parti Kongresi arasında partinin en yüksek organı olup, Parti kararlarının uygulayıcısı ve aynı zamanda merkez yönetim kuruludur.
- b) Merkez Komitesi'ndeki üyelerin sayısı Parti Kongresi tarafından saptanır.
- c) Merkez Komitesi, iki Parti Kongresi arasında, bu Tüzük ve Parti Programı ile kongre kararlarına uymak koşuluyla aşağıdaki yetkileri kullanır ve görevleri yerine getirir :

- Partinin karar üretme ve karar alma mekanizmasının tüm parti tabanına yayılmasını sağlayan doğrudan demokrasi ilkelerini uygulayarak partiyi yönetir.
- Partiyi her türlü platformda ve diğer parti kuruluşları karşısında temsil eder,
- Gerekli gördüğü veya bu Tüzükte belirtilen parti organlarını veya örgütlerini kurar, bu örgütler ve organlar içerisinde yapılan çalışmalardan sorumludur.
- Bütün siyasi ve örgütsel çalışmalara önderlik eder,
- Bu Tüzüğün 11'nci maddesindeki amaçlar doğrultusunda, kendi önderliği ve kontrolü altında çalışacak olan Parti yayınları örgütünü kurar, Parti Yayın Kurulu üyelerini tayin eder ve Yayın Kurulu'nun çalışmalarını denetler,
- Tüm Parti için önemli olan faaliyetleri örgütler ve yönetir, partinin bütün gücünü ortaya koyar,
- Partinin bütçesini idare eder ve bu hususta gerekli kararları alarak uygulanmasını sağlar, bilanço ve kesin hesap defterini tutar,
- Gerekli gördüğü takdirde, Parti işlerini düzenleyen parti yönetmelikleri yapar,
- Zorlayıcı nedenlerle Parti Kongresi'nin toplanamaması halinde, partinin hukuki varlığına son vermek ve tüzük ve programı değiştirmek dışındaki bütün kararları alabilir,
- Parti Kongresi'ne çalışmaları ve hedefleri hakkında rapor sunar,
- Siyasal Partiler Yasası'nın ve bu Tüzüğün diğer maddelerinin açıkça veya zımnen kendisine verdiği yetkileri kullanır ve görevleri yapar.
- Genel Sekreteri tayin etme ve görevden alma yetkisine sahiptir.
- Tüm seçim işlerini yürütür ve denetler, seçim politikalarını parti içerisinde doğrudan demokrasi kurallarını işleterek saptar, seçim bildirgelerini hazırlar, kontrol eder,

- Partinin Cumhurbaşkanlığı adayını gösterir veya herhangi bir adayı desteklemeye karar verir. Bu kararı verirken parti içerisinde doğrudan demokrasi kuralını uygular.
 - Hükümet kurmaya, hükümete katılmaya, hükümetten çekilmeye karar verir. Bu kararı verirken parti içerisinde doğrudan demokrasi kuralını uygular.
- d) Merkez Komitesi en az ayda bir kez toplanmak zorundadır. Kararlarını toplantıya katılanların salt çoğunluğu ile alabilir. Her toplantı sonunda gelecek toplantının günü, yeri, saati ve gündemi tespit edilir.
- e) MK, Genel Sekreter veya MK üye tam sayısının üçte biriyle her zaman toplantıya çağrılabilir.
- f) MK toplantılarından en az 3 gün önce, belirlenmiş gündeme eklenecek tüm maddeler üyelere duyurulur. Toplantıya katılan üyelerin en az üçte birinin talebiyle yeni gündem maddeleri eklenerek görüşülebilir.
- g) Bir MK üyesi, özürsüz olarak üç MK toplantısına katılmaz ise MK kararıyla görevinden alınabilir. Bu şekilde veya başka surette MK üyeliklerinde oluşan boşalmalar için MK, Kongrede aday olmuş üyelere, aldıkları oy sırasına göre, boşalan MK üyeliklerini doldururlar.
- h) Merkez Komitesi, kendi üyeleri arasından;
- Bir Genel sekreter
 - Siyasi çalışmayla sorumlu siyasi büro
 - Örgütsel çalışmadan sorumlu örgütlenme bürosu
 - Gençlik Bürosu
 - Mali Büro
 - Sosyal, Kültürel Aktiviteler
 - Kadın Bürosu sorumlularını seçer.
- İhtiyaç duyduğu ölçüde yeni büro oluşturur ve sorumlularını Merkez Komite'den atar. Ayrıca ihtiyaç duyulan işlevler için alt kurullar veya şubeler oluşturabilir. Mümkün olduğu ölçüde kendi üyeleri arasından, çeşitli kurul, alt kurul veya şubelerin sorumlularını tayin eder.
- i) Tüm Parti üyelerinin Merkez Komitesi toplantılarına katılıp konuşma ve Karar alma hakları vardır.

17. MALİ DENETLEME KURULU

- a) Parti Kongresi, Partinin mali işlerini denetlemekle yükümlü bir Mali Denetleme Kurulunu seçer. Kurulun üye sayısı, üçten az olmamak kaydıyla, kongre tarafından belirlenir.
- b) Mali Denetleme Kurulu, seçimini takip eden on gün içinde toplanır, gerekli görürse kendine bir kurul Sekreteri seçer ve toplanma, çalışma ve karar alma yöntemine karar verir.
- c) Mali Denetleme Kurulu'nun görev ve yetkileri:
- Gerek kurul gerekse tek tek denetçi olarak, merkez ve yerel örgütlerin gelir ve giderlerini sürekli olarak denetlemek ve sonuçları bir rapor ile Merkez Komitesi'ne bildirmek,

- Kurul olarak, kesin hesaplarla mali işler hakkında Merkez Komitesi'ne rapor sunmak,
- Parti Kongresi'ne kesin hesaplar hakkında rapor sunmak.

18. PARTİ DİSİPLİN KURULU

Parti kongresi parti içi disiplini denetlemek ve siyasi partiler yasasının kendine verdiği sorumluluklar çerçevesinde parti disiplinini yönetmekle yükümlü disiplin kurulunu seçer

Disiplin kurulunun üye sayısı 3'ten az olmamak kaydı ile kongre tarafından belirlenir

Disiplin kurulu çalışmalarında siyasal partiler yasasında belirlenen usulü uygular.

19. PARTİ DİSİPLİNİ

a) Sıkı parti disiplini, tüm parti üyelerinin ve parti örgütlerinin en yüksek görevidir. Parti kongresinin, parti merkezinin ve tüm yüksek parti organlarının kararları tam ve kesin olarak hayata geçirilmelidir. Görüş ayrılıkları olan tüm sorunlar, karara bağlanıncaya kadar, hiçbir sınırlama getirilmeksizin üyeler arasında serbestçe tartışılabilir.

b) Parti disiplinine aykırı hareket edenler, disiplin kurulu tarafından cezalandırılır ve verilen ceza, MK tarafından onaylandıktan sonra yürürlüğe girer. Disiplin cezaları disiplin kurulu salt çoğunluğunun oyu ile verilir.

c) **Örgütlerle ilgili olarak aşağıdaki cezalar verilebilir:**

- Uyarı;
- Uzaklaştırma; Konferans toplanıncaya kadar, uzaklaştırılan organın durumunu incelemek üzere geçici bir komitenin tayin edilmesi, örgütün feshedilmesi ve üyelerinin tekrar kaydı.

d) **Birey üyelerle ilgili olarak aşağıdaki cezalar verilebilir:**

- Parti Uyarısı,
- Kitle Nezdinde Uyarı,
- Görevden Uzaklaştırma,
- Geçici İhraç (belirgin bir zaman için ihraç),
- Kesin İhraç. Parti disiplin kurulu tarafından alını ve Merkez Komitesi tarafında onaylandıktan sonra yürürlüğe girer.

20. PARTİNİN MALİ KAYNAKLARI

a) Partiyeye giriş ve üyelik aidatları,

- b) Siyasal Partiler Yasasına uygun olarak yapılacak özel bağışlar ve üst parti organlarının bağışları
- c) Parti malvarlığından veya yatırımlarından elde edilen gelirler,
- d) Parti yayınlarının satış bedeli,
- e) Parti bayrağı, flaması, rozeti ve benzeri parti işaretlerinin satışından elde edilen gelirler,
- f) Parti lokallerinin işletilme gelirleri,
- g) Parti piyangosu veya konser, spor yarışması, konferans, eğlence gibi faaliyetlerden sağlanan gelirler,
- h) Yasaya uygun krediler ve devletçe sağlanan yardımlardır.
- i) Partiye giriş ve üyelik aidatları üyenin gelirinin yüzde üçünden az olmamak şartıyla toplanır ve Merkez Komitesi tarafından belirlenir. Aidatların oranı Merkez Komitesi tarafından değiştirilebilir.
- j) Parti adına tahsil edilen tüm gelirler, Merkez Komitesi tarafından bastırılmış olan makbuzlar karşılığında alınır ve her kademedeki Parti organları, aldıkları ve kullandıkları makbuzlar dolayısıyla Merkez Komitesi'ne karşı mali sorumluluk taşırlar. Sağlanan gelirin miktarı ile, gelirin sağlandığı kişinin adı, soyadı ve makbuzu düzenleyeninin imzası makbuzda yer alır. Makbuzların saklama süresi beş yıldır.

21. GRUPLAR

- a) İçinde en az iki üyenin bulunduğu tüm partisiz işçi ve köylü örgütleri içinde (sendikalar, kooperatifler, kültür dernekleri, spor cemiyetleri, işyeri komiteleri, işsizler komiteleri, belediyeye ait meclis, parlamentolar, kongreler, konferanslar, vs.) bir grup, partinin etkinliğini artırmak için örgütlenmeli, ve partili olmayan çevre içinde sosyalist siyaseti hayata geçirmelidir.
- b) Gruplar, partinin partili olmayan örgütler içindeki organlarıdır. Onlar, bağımsız değil, fakat parti komitesinin uygun yardımcı kollarıdır. İç işlerinde ve günlük çalışmalarında, grup özerktir. Grup ile komite arasında anlaşmazlık doğarsa komite gündemdeki sorunu grubun temsilcileri ile tartışmakla mükelleftir ve grup alınan kararlara şartsız uymak zorundadır. Karara karşı, grup tarafından yapılacak başvuru, nihai olarak bir sonraki üst komite tarafından karara bağlanır. Başvuru görüşülürken, grup, komitenin kararlarını uygulamakla yükümlüdür.
- c) Grup çalışmalarına ait tartışılan meselelerde, komite grubun bir temsilcisini danışman olarak davet eder.
- d) Sosyalist gruplar kendi Sekreterlerini seçerler. Bu karar ilgili parti komitesi tarafından onaylanır. Grup Sekreterleri grubun çalışmasından komiteye karşı sorumludur. Komite, grubun önderliğine üyeler katmaya yetkilidir.
- e) İleri sürülecek adaylar üzerinde, grup ile ilgili parti komitesi fikir birliği içinde olmalıdır. Birey halindeki yoldaşların bir gruptan diğer gruba aktarılması aynı yolla yapılır.
- f) Grubun içinde çalıştığı organın herhangi bir sorun hakkında vereceği karar önceden bir bütün olarak grup tarafından ya da önder kadroları tarafından tartışılmalıdır. Grubun karar aldığı her sorun hakkında, grubun üyeleri ilgili

örgüt toplantısında konuşmalı ve bir bütün olarak oy vermelidir. Bu ilkeyi ihlal eden herhangi bir grup üyesine disiplin cezası verilir.

22. ÖRGÜTLE İLGİLİ ORTAK KURALLAR

- a) İlke olarak kongre toplantıları açıktır ancak katılan üyelerin salt çoğunluğu ile kapalı olarak da yapılabilir.
- b) Her kademedeki Parti organları ve yardımcı kolları ve kurulları, üye kayıt defteri, karar defteri, gelen ve giden evrak defteri, gelir ve gider defteri tutar. Karar defteri, ilgili organın ve kurulun kararını tarih ve numara sırasıyla ihtiva eder. Kararlar, kararın alınmasında oylamaya katılanlar tarafından imzalanır.
- c) Parti adına elde edilen gelirlerin nerelerden alındığı ve nerelere harcandığı, ilgili organlarca ilgili defterlere geçirilir.
- d) Değişik kademelerdeki kongrelerde doğal üye olarak bulunan karar veya yönetim organları veya kurulları üyeleri, mensup oldukları organ veya kurulun aklanması için oy kullanamazlar.
- e) Parti disiplin kurullarında görev alanlar, Partinin diğer organlarında ve kurullarında görev alamazlar.
- f) Bir parti üyesi, birden fazla disiplin kurulunda veya birden fazla bölge komitesinde görev alamaz.
- g) Her kademedeki Parti organları ile devamlılık arz eden yardımcı kollar kurullarına ve köy ve mahallelerdeki parti örgütlerine seçilenlerin adları soyadları, doğum yeri ve tarihleri, meslek ve sanatları ile ikametgâhları, o yerin en büyük mülki amirliğine, seçim veya atanmasından başlayarak bir hafta içinde yazılı olarak bildirilir. Merkez organlarına görevlendirilenler için bu bildirim İçişleri ile görevli Bakanlığa yapılır. Bildirimi, her organ, kurul veya örgüt kendi üyeleri için yapar.

23. CUMHURBAŞKANI, MİLLETVEKİLİ VE YEREL YÖNETİM BAŞKAN VE ÜYELİKLERİ İÇİN ADAYLARIN BELİRLENMESİ.

- a) Cumhurbaşkanı, Milletvekili, Yerel Yönetim Başkan ve Üye adayları, adaylıkları için doğrudan Merkez Komitesine başvuru yaparlar.
- b) Parti adayları tüm parti üyelerinin katılacağı parti içi seçimle belirlenir.

24. TÜZÜK DEĞİŞİKLİĞİ VE FESİH

- a) Bu tüzüğün maddelerinin değişiklik önerisi için, Merkez Komitesi'nin veya Genel Sekreterin veya en az yüzde 5 üyenin yazılı önerisi gerekir.

- b) Parti tüzüğü ve Programı ile ilgili değişiklikler Parti Kongresi'nin üçte iki çoğunluğu ile gerçekleştirilir.
- c) Parti fesih kararı, olağan veya olağanüstü Parti Kongresi'nde, hazır bulunan üyelerin üçte iki çoğunluğu ile ve gizli oyla alınır. Partinin kapandığı, genel Sekreterlik tarafından, Parti Kongresi'nce kapanma kararının alınışından itibaren yedi gün içinde İçişleri ile görevli Bakanlığa yazı ile bildirilir.
- d) Kapanma kararının verildiği Parti Kongresi'nde, hazır bulunan üyelerin salt çoğunluğu ile, Partinin mallarının nasıl tasfiye edileceği hususu da karara bağlanır.

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ'nin

**Kuruluşundan Günümüze Süregelen
Mücadelesinin Örgütsel, Siyasi ve İdeolojik
Açılardan Değerlendirilmesi**

(“10 Yılın Değerlendirilmesi”)

KSP Yayınları

Tel: +90 392 2270680

Fax: +90 392 2270681

E-Posta: kibrissosyalistpartisi@gmail.com

Baskı Tarihi: Ocak 2016

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
1. GİRİŞ	4
2. BÖLÜM: KSP'yi kurmaya Giderken 1996-2003	4
3.BÖLÜM: KSP'nin Kurulmasına Neden İhtiyaç Vardı?	5
4. BÖLÜM: Annan Planı Dönemi	7
5.BÖLÜM: Teori ve Pratik	11

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin Kuruluşundan Günümüze Süregelen Mücadelesinin Örgütsel, Siyasi ve İdeolojik Açılardan Değerlendirilmesi ("10 Yılın Değerlendirilmesi")

1.GİRİŞ:

A) Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) 2002 yılının Kasım ayında kurulmuştur.

Kurulduğu günden itibaren parti etkin bir siyasi mücadeleye girişmiş ve enternasyonalist bir siyasi çizgi izleyerek dünya çapında emek güçleri ile emperyalist sermaye güçleri arasındaki mücadelede emekten yana taraf olmuştur.

Gelinen noktada partimiz KSP'nin, bugüne kadar yaşamış olduğu mücadele pratiğini gözden geçirmesi ve yaşanan deneyimlerden dersler çıkarması, siyasi, ideolojik ve örgütsel yapısını geliştirmesi için gereklidir.

B) Stalin yoldaşın daha sağlığı sırasında Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ni (SSCB) içten yıkmak için başlatılan karşı-devrimci çabalar, 1953 yılında ölümünden sonra yoğunlaştı. Ağustos 1953'te Yüce Sovyetler'de alınan kararlar ile komünizmi tasfiye girişimi başladı. Bu tasfiye çok sinsice ve komünizmi inşa iddialarıyla yapıldı.

Buna mukabil gerek Çin Komünist Partisi (ÇKP) ve Mao Tse Tung önderliğinde, gerekse Arnavutluk Emek Partisi (AEP) ve Enver Hoca önderliğinde Hruşçova karşı girişilen siyasi-ideolojik polemikler Marksist bir duruş üzerinden değil, Hruşçov'un da temel aldığı Titocu, ve Troçkist ekonomik ve siyasi yaklaşımları esas alan bir içerikle yürütüldüğü için, uluslararası komünist harekette tam bir siyasi ideolojik karmaşa ve dağınıklık yarattı. ÇKP ve AEP'nin SSCB'nin revizyonist liderliğine karşı giriştiği mücadele SSCB'yi ve proletarya diktatörlüğünün varlığını savunmak yerine, tam tersine, proletarya diktatörlüğünün çökertilmesine hizmet etmeye yaradı. 1953 yılında Hruşçov'un SBKP genel sekreterliğine gelişiyle birlikte SSCB'mizde proleter iktidarın yitirilmesine ve teslimiyete yol açan bu durum, nihayet 1990 yılında emperyalist kapitalizmin kesin zaferiyle, Sovyet devletinin çökertilmesiyle sonuçlandı. SSCB'nin dağılması ile birlikte uluslararası komünist hareket daha da karıştı. Siyasi ideolojik açıdan yaşanan kaosa moral ve psikolojik alanda tam bir çöküntü eklendi. Bunu dünyanın her tarafındaki komünist/sosyalist partilerin birçoğunun dağılması veya 'liberalleşmesi', daha doğrusu tam anlamıyla burjuvalaşması takip etti.

Siyasi, ideolojik ve örgütsel anlamda yaşanmakta olan bu dağınıklığın genel olarak hala devam etmekte olduğunu açıklıkla söyleyebiliriz.

İşte Partimiz, KSP böyle bir ortamda kuruldu. Partimizin doğal olarak, dünyadaki bu gelişmelerden etkilenmemesi mümkün değildi.

Ancak, yoldaşlarımızın ve bugüne kadar görev yapan merkez komitelerimizin üyelerinin büyük çoğunluğunun araştırmacı ve sorgulayıcı özelliklerinden dolayı; aynı zamanda eleştiri-özeleştiri mekanizmasını her dönemde ilkeli bir şekilde çalıştırmış olmamız sayesinde eksiklik ve zaaflarımızı büyük oranda aşmayı başardık.

2. BÖLÜM: KSP'yi kurmaya Giderken 1996-2003

1. Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek (KSG) gazetesi, 1996 yılında çıkmaya başladığında ülkedeki devrimcileri ve kendine ML diyenleri etrafında örgütlemeye başladı. Ancak bu devrimcilerin teorik konularda birlikteliğini sağlama yönünde zaaflar yaşandı.

2. O dönemde aramızda bazı arkadaşlar teorik çalışmayı küçümsemekteydiler.
3. Bu nedenle, o dönemde yaşanan sorunların detaylı belgelendirilmesi yapılmadı.
4. Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti (AEBCH) programımızda söz edilen bir çok konu henüz detaylandırılmamıştı.
5. KSP aslında Kıbrıs devrimci hareketinin farklı kesimlerinden gelen devrimcilerin Parti programı üzerinde görüş birliği oluşturmasıyla kurulmuştur.
6. Yapılan ML eğitim çalışmalarında verimsizlik vardı. Bireylerin teker teker seviyelerine göre eğitim örgütlenmedi. Herkes bir araya toplanarak eğitim verilmeye çalışıldı.
7. Aramıza sonradan katılanlara gelişmeyi göstermemiz gerekirdi. Katılanları bireysel bağımsız çalışma noktasına getirmeliydik.
8. KSP kurulurken KSG'nin ortaya koyduğu siyasetin detaylı tartışması yapılarak özümsemedi.

3.BÖLÜM: KSP'nin Kurulmasına Neden İhtiyaç Vardı?

KSG olarak 1996 yılında mücadelemizin merkezinde AEBC olması gerektiği sonucuna varmıştık. Ancak o dönemde bu mücadelemizin nasıl bir seyir alacağı konusunu tartışmış değildik. 1997 yılına gelindiğinde AEBC çalışmamızı iki ayrı alanda ele almamız gerektiğini ve bunların neler olduğunu tartışmaya başladık. Hedeflerimizi, devrim mücadelesinin yan ürünü olarak verilecek reform mücadelesi ve AEBCH'nin gerçekleştireceği hedefler olarak ikiye ayırdıktan sonra, pratik çalışmamızda ekonomik ve demokratik hakların elde edilmesi için verilecek mücadelede yer almamızın gerekliliği bilince çıkarıldı. Ekonomik mücadele içinde, asgari ücret, toplu iş sözleşmeleri, sendikalaşmanın genişletilmesi ve özelleştirmeye karşı mücadele gibi alanlar öne çıkmıştı.

Ancak ekonomik ve demokratik haklar için pratik mücadele yanında, komünizm mücadelemizde enternasyonal işçi sınıfı mücadelesinin bir parçası olduğumuzu unutmadan, tüm sorunları ele alan bir teorik çalışma yapmamız gerektiği tesbitini yaptık. Burada amaç gazete yanında esas olarak kitap ve broşürler üzerinden devrimcilerin eğitilmesi ve onların sağlam birer komünist olmalarının sağlanmasıydı.

Bu çalışmadaki eksikliğin, KSG'nin ESAS ZAAFI olduğu tesbiti yapılmış ve çalışmaların buna göre yapılması gerektiği vurgulanmıştı. Bu dönemde “Kıbrıs Sorunu”, “İnternetin Ağında” gibi kitaplar ile bazı broşürler hazırlanmıştı. “5 maddelik AEBCH programı” bu çerçevede sunulmuştu.

1997 yılında tesbit edilen bu zaafı aşmak için alınan önlemlerin yeterli olduğu söylenemez.

2000 yılına yaklaştığımızda sol parti, örgüt ve bireyler arasında siyasi mücadelenin yürütülmesi konusunda bir dizi tartışmalar vardı. Bunlardan öne çıkanlar arasında ülkemizde işçi sınıfının “zayıflığı/güçlülüğü” tartışmaları vardı. Bir yandan işçi sınıfının örgütsüz olduğu öne sürülürken diğer yandan Kuzey Kıbrıs'ta işçi sınıfının az hatta hiç olmadığı iddiaları öne sürülmekteydi. Bir yandan kamu sektöründe örgütlü sendikalar ve onların yönetimindeki kesimler, diğer yandan önderlik bekleyen kitleler vardı. 2000 yılında KSP henüz kurulmadığı bir dönemde sosyalistlerin öne çıkması ve sendikaların yönetiminde olması; bu sendikalar sayesinde işçilerin, esnafın, çiftçi ve emekçilerin örgütlenebileceğini savunduk.

Hala hazırda sendikaların ve diğer sol örgütlerin burjuva barış konusunda bazı yüzeysel girişimleri olmuştu (BM Genel Sekreterine mesaj gönderme gibi). Rejimin demokrat kesimlere saldırılarını artırması karşısında eylemler düzenlemeye başladıklarını görüyorduk. Bu örgütler henüz Bu Memleket Bizim Platformu'nu (BMBP) oluşturmadıkları halde 18 Temmuz 2000 eylemini başarıyla örgütlediler ve çok geniş kitleleri seferber etmeyi başardılar.

Bu mücadeleyi başlatan sendikalar ve demokratik kitle örgütlerinin, BMBP adı altında örgütlü bir birlik haline gelmesi için, mesleki ve demokratik kitle örgütleri yöneticilerinin sorumluluk almaları

gerektiğini duyurduk. Birlik çalışmaları süresince “Bu Memleket Bizim” sloganını hayata geçirecek gücün bu sendikaların örgütlediği kitleler olduğunu söyledik.

Bu tesbit çerçevesinde BMBP içinde en önde yer aldık. Ancak bu çalışmaları yürütürken 1997 yılında tesbit ettiğimiz görevlerimizi ne kadar yürütebildik? Yürütemedik. Aksatmak zorunda kaldık.

Bu süreçte sağlam kadrolar yaratmayı başarmak yerine, siyasetimizin kadrolarımız arasında henüz yeterince benimsetilememiş olması nedeniyle kayıplara da uğradık.

BMBP tartışmaları içerisinde solda en geniş birlikteliğin temellerini detaylandırmaya başladık. En geniş birlikteliğin önemli bir sorunu da emperyalizm ve milliyetçilik anlayışı olmuştur. Burjuva milliyetçiliğinin ön saflarında yer alanların çıkarları ile yabancı emperyalistlerin çıkarlarının nasıl birleştiğini, yerli burjuva milliyetçilerin yabancı emperyalizme nasıl teslim olduklarını anlattık. Mücahitler derneği, Volkan gazetesi, UBP vs.nin bu cephede nasıl yer aldıklarını gösterdik. Mücadelemizin emperyalizme karşı yürütülmesi gerektiğini ve gerçek milliyetçiliğin işçi-köylü ittifakının özgürlük için yürüttüğü milliyetçilik olduğunu gösterdik. Yani gerçek milliyetçilerin anti-emperyalistler olduğunu, onların milletler arası savaflara karşı çıkanlar, milletlerin ezilmesine karşı çıkanlar olduğunu gösterdik.

Milliyetçilik tanımlamasında ele alınan bu yaklaşımlarımızın doğruluğu mücadelemizin seyri içinde defalarca kanıtlanmıştır!

2000 Yılında BMBP oluştuktan ve kitle hareketi genişlemeye başladıktan sonra BMBP'nda yer alan örgütlere mücadele alanında nasıl bir yöntem kullanmamız gerektiği konusunda önerilerde bulunduk.

Statüko kitlelerin her türlü taleplerine kulak tıkamış, burjuva bir çözüme dahi yanaşmamakta hatta dönem dönem aleni gerici saldırılarda bulunmakta idi.

Kitlelerin aktif katılımını sağlamak amacıyla BMBP'na doğrudan demokrasi yönteminin kullanılmasını önerdik. Bu doğrudan demokrasi faaliyetlerimizden biri olarak BMBP adayları ile gerici adaylar arasında bir seçimin kitlelere sunulması, gerek cumhurbaşkanlığı gerekse de meclis temsilcilerinin bir erken seçim ile yeniden belirlenmesi çağrısını yaptık.

Bu çağrıyla yaparken kitlelerin aktif katılımını hedefliyorduk. Adayların BMBP'ye üye örgütlerin üyelerinin tümünün katıldığı en geniş kitleler tarafından seçilmesini talep ettik. Erken seçim önerimizin kabul edilmemesi halinde bile BMBP'yi destekleyen geniş halk kitlelerinin doğrudan demokratik seçimlerle kendi temsilcilerini belirlemelerini önerdik.

Hatta bu talebin yapıldığı dönemde en geniş demokrasinin olacağı, herkesin sürekli oy hakkının olacağı ve bunun vatandaşlara sunulacağı, BMBP'nun doğrudan demokrasiyi hayata geçireceğini duyurması talebi de yapıldı.

BMB Platformuna doğrudan demokrasiyi uygulama önerimiz somut bir öneri idi. Bunun yanında BMB Platformu'nun BMB Partisi'ne dönüştürülmesi önerimiz de bu somut önerimizi destekleyen somut bir siyasi adım oluşturuyordu. Her iki öneri de pratikte uygulanabilir gerçekçi önerilerdi. Ancak platform içinde yer alan, sol ile sosyalizmle hiçbir alakası olmadığı halde, kitlelerin gözünde henüz teşhir edilememiş olan işbirlikçi CTP yönetici kliğinin ağırlığıyla bu önerilerimiz platform içinde kabul görmedi. Platformun kitlelerden aldığı destek CTP'nin sandıktan çıkması için, artık demokratikliğini yitirmiş temsili demokrasi içinde CTP'ye güç sağlamak için oy olarak sandığa kanalize edildi. Bu kuşkusuz CTP'nin halkımıza ilk ihaneti değildi.

BMBP'nda yer aldığımız süreçte, özellikle de kitlelerin burjuva bir anlaşma talebi karşısında statükocu burjuvaların burjuva bir anlaşmanın olmaması için ayak sürttüğü bir dönemde (Temmuz 2002 - 28 Şubat 2003 sürecine giderken) AEBC kavgamızda burjuva barış konusunda **taktiksel** bir yaklaşım sergiledik.

Burjuva çerçevede bir emperyalist çözümün imkansızlığını anlatırken **iki** siyaset olduğunu vurguladık. Sorunun Kıbrıs halkı ile emperyalizm arasında olduğunu, yani Kıbrıs'ın Kıbrıs halkı tarafından mı yoksa emperyalizm tarafından mı yönetileceği; bu nedenle ya emperyalist politikalar ya da emperyalizme karşı politikalar haricinde başka politikaların olamayacağını; bağımsız Kıbrıs'ın elde edilmesi için Yunanistan, Türkiye, İngiltere ve Kıbrıs halklarının emperyalizme karşı ortak hareket etmeleri gerektiğini uzun uzadıya anlattık.

Bizim siyasetimizin çok berrak olduğu bu durumda BMBP içinde “BM çerçevesinde AB üyesi federal bir Kıbrıs” siyasetine karşı duruşumuzda yalnız kaldığımızı gördük. Bu durum karşısında biz burjuva barıştan yana olduğumuzu söyledik ve statükoyu korumaya çalışanlara karşı bu burjuva çözüm siyasetini savunanlarla beraber hareket ettik. Bunu yaparken amacımız, burjuva bir barışın bile, barış güçlerinin birliğini ve birlikte mücadelesini gerekli kıldığımızın algılanmasını, kavranmasını sağlamaktı.

Bu taktiksel bir taviz idi. Amaç, burjuva barışa ayak sürtenlere karşı barış güçlerinin birliğini korumak; örgütler siyasi bağımsızlıklarını korurlarken barış cephesinin burjuva barış görüşmelerinde önderliği alması ve bunun R. Denктаş ve taraftarlarına bırakılmaması, 28 Şubat 2003'e giderken 4 partinin (KSP, YBH, TKP, CTP) barış komitesi oluşturarak görüşmeleri üstlenmesi idi.

Bu taktiksel tavizi yaparken somut bir durum tesbiti yapmıştık. Kıbrıs'ta bir burjuva barış bile militan bir örgütlenme gerektiriyordu. Kitlelerin bir burjuva barış talebine karşı durmayacaktık. Bunu başarmak için de kuzey ve güney sol partilerinin bir araya gelerek Annan Planı tipinde ya da onun sonlandırılmasını sağlayarak, kitlesel bir barış hareketinin örgütlenmesini öngörüydük.

Bu temelde bir çağrı yapmıştık. Barış için sadece sokaklarda gösteri yapmamalıydık. Her fabrikayı, her evi, her ofisi, her bahçeyi/tarlayı barış örgütüne dönüştürmek ve BMBP'nun bu örgütleri birleştirerek bir güç oluşturmasını sağlamak gerekiyordu.

Burada yapılan tesbitler ve çağrıların hayat bulması için pratik alanda da yoğun çalışmalar yaptık. Kitle toplantılarına, köy gezilerine, bildiri, broşür dağıtma etkinliklerine yoğun olarak katıldık.

4. BÖLÜM: Annan Planı Dönemi

KSP'nin kuruluşunun ilk yılına kadar AEBCH Programı'nın hayat bulması için izlediğimiz taktikler...

Annan Planı öncesi:

1. AEBC siyasetinin devrimciler arasında yayılmasını sağlamak.

Bunu ‘sol’ partilere karşı ideolojik saldırılarda bulunarak yaptık. Böylece emperyalizmin karakterini kavratmayı ve ona karşı mücadelenin gerekliliği konusunda kadrolarımızı yetiştirmeyi hedefledik.

2. BMB Partisi önerisi ile burjuva sol partilere çağrı yaparak onların savunduğu burjuva çözüm önerisini detaylı hale getirmelerini istedik. Biz onlara “siz bunu yaparsanız biz sizi destekleyeceğiz. Oluşturacağınız ortak öneriyi de Kıbrıs halkına sunun” dedik. Ancak bu

konuda hiçbir girişim dahi yapılmadı. Amacımız böyle bir burjuva çözümün, partimizin karsi cikmasından dolayı elde edilemediği suçlamasına hedef olmamızın önlenmesiydi.

Annan Planının ortaya çıkması:

Bu dönemde izlediğimiz taktikler, bizim burjuva bir barışın dahi militan bir örgütlenme ve mücadele ile gerçekleştirebileceği inancımızdan kaynaklanıyordu. Çağrımızın hayat bulması durumunda burjuva bir barış anlaşması olacağına inanmıştık. Bu dönemde tüm olanaklarımızı buna seferber ederken diğer yandan kadrolarımızın doğru siyasetle yetişmesine ne kadar önem gösterdik? Bunu hakkı ile yaptığımız söylenemez.

Annan Planı Dönemi siyasetimizi tam kavrayamadık. Somut koşullara göre, stratejiye fayda sağlayacak şekilde sürekli taktik değiştirmemiz gerektiğini anlayamadık. Örneğin referandum arifesinde AKEL Politbürosu, Annan Planına "Evet" Kararı aldığı biz anlaşmanın olacağı sonucuna vardık ve ileriki adımlarımızı tartışmaya başladık. Ancak AKEL MK Annan Planı'na "Hayır" kararı aldığı biz bu planın emperyalist bir plan olduğu konusunda propagandamızı artırıp AKEL'e AEBCB programını sunmamız yerine kalkıp AKEL olağanüstü genel kurulunda "EVET" propagandası yaptık.

AKEL olağanüstü genel kurulu "hayır" kararı aldığı bu anlaşmanın olmayacağını gördüğümüz halde biz "evet" demeye devam ettik. Oysa bu durumda bizim, kendi siyasetimizin doğru olduğunu ve emperyalist çözümün imkansızlığını anlatmamız gerekirdi. "BM çerçevesinde... çözüm" siyasetinin yanlışlığını anlatabilmek için ne yazık ki bu deneyimden geçmemiz, bu siyasal hataları yaşamamız gerekti! Başlangıçta bu plana nötür kalıp evet derken doğru yaklaştık, ama AKEL hayır deyince taktik değiştirmemiz gerekirdi.

Annan Planı döneminde yaptığımız başlıca hatalar şunlardır:

1. Yapılan çalışmaların o dönemde TC'nin burjuva-emperyalist kamuoyu önünde ipten indirilmesi planı olduğunu göremedik.
2. BMBP içerisinde biz kendi gücümüzü gözümüzde büyütüştük. Gerçekte ise KSP siyasetine yakın sendika liderleri ile örgütlü ve koordineli bir çalışma gereğince yapılmamış, bunların siyasetimize destekleri de dönem dönem olmuştu.
3. Annan Planı Strateji ve Taktik Yazımızda yapmış olduğumuz tespitlerimizdeki eksikler ve hatalar :

-A-

"1. Birinci aşama anti-emperyalist birleşik cephe siyasetini Kıbrıslı devrimciler arasında yaymak, onlar arasında bu stratejiyi kavramış ve benimsemiş devrimciler oluşturmak aşamasıdır. Bu aşamada sol partilerimizin bu burjuva-emperyalist stratejisine sadece ideolojik saldırıda bulunduk. Temellerimizi oluşturmak için, devrimcileri kazanmak için esas silahımız buydu. Bu silah hala daha geçerli ve gerekli bir silahtır. Elden düşürmeyeceğimiz açıktır. Bu aşamanın kazançları emperyalizmin karakteri, ona karşı mücadelenin gerekleri konusunda yetişmiş bir kadromuzun oluşmuş olmasındır."

Burada tesbit edilen kazanımlar (kadroların oluşması), tam olarak gerçekleşmemişti. Nitekim daha sonra bazı arkadaşların siyasi yaklaşımları bu kazanımların tam olmadığını gösterdi.

-B-

2.Aşama

"A) Bu Memleket Bizim Partisi önerimiz dönemidir".

Bu dönem "Bu Memleket Bizim Platformu temelinde kitle hareketlerinin başlaması dönemine de denk düşer. Yukarıdaki taktiklerimizle bağımlı olarak, stratejik hedefleri bu çerçevede olan siyasetlerle işbirliği imkanının artırılması, bu işbirliği üzerinden kitleler saflarında 'Bu Memleket

Bizim, Biz Yöneteceğiz' sloganının ajitasyon sloganı olarak devreye konulması dönemine, KSG'nin dar kadro çalışmasından kitleler saflarında ajitasyon faaliyetini geliştirme dönemine denk düşer. Bu dönemin bir diğer kazancı da, KSG'nin önder kadrolarının kitlelerin önder kadroları arasındaki yerlerini almaya başlamalarıdır! Onlara devrimci bir yönelim sunmaya başlamışlardır."

Bu dönemde bizim etrafımızda toplanan gençlere gazete ve diğer araçlarla propaganda ve ajitasyon yapıldı. Bu çalışmalarda ancak kısmi başarılar elde edilmiştir.

"B) Bunlardan ikincisi son görüşmelerin başlaması ve Annan Planı'nın ortaya çıkması dönemidir." Bu dönemde "Kitleler kendi pratikleri üzerinden önerilerimizin doğruluğunu gördüler. Eski önderlerle, eski yöntemlerle sonuç alınamayacağını gördüler. Kendi temsilcilerine sahip olmazlarsa, onları iktidara getirmezlerse burjuva şartlarda bile bir iyileşmenin, anlaşmanın imzalanmasının imkansızlığını gördüler."

Bu tesbit doğru bir tesbit değildi. Bizim subjektif isteklerimizi yansıtıyordu.

C) "Bunlardan üçüncüsü içinde bulunduğumuz aşamadır. Lahey'de anlaşmanın imkansızlaşması, 'şöyle bir denenen' kitlelerin referandum çabasının engellenmesi sonrasında Aralık 2003 seçimlerinin referanduma dönüştürülmesi sloganı etrafında tüm çözüm taraftarı güçlerin birleştirilerek, halkın desteği üzerinden hareket ederek, bu destekten aldığı güçle anlaşmayı yapacak bir iktidarın seçimleri kazanarak elde edilmesi dönemi." "Bu dönem birleşme, birleşerek örgütlenme, birleşerek-örgütlenerek seçimleri kazanma, seçimleri kazanarak sırtını halkın aktif desteğine dayamış bir iktidar olma, ve böylece burjuva-emperyalist şartlarda bir iyileşmeye tekabül eden anlaşmayı elde etme fikrinin tüm halk düşmanlarına karşı savunulması dönemidir.

"Birleşmedikleri, halkımızı aktif siyasi mücadele için örgütledikleri, siyasi güçlerini halkın örgütlü ve militan gücüne dayamadıkları için hiçbir gerçek siyasi güce sahip olamayan, dolayısıyla da en basit burjuva 'reformasyonları' bile, yani anlaşmayı bile elde edemeyen tüm siyasi, sendika ve kitle örgütü temsilcilerinin, önderlerinin yenilgiye uğratılması dönemidir."

Bu tesbitler doğru tesbitlerdi. Ancak "Bu dönemden de başarıyla çıkacağımız, ve emperyalizmin yenilgisi için hem partimizin, hem de sınıfımız ve halkımızın imkanlarını ve yeteneklerini artırarak çıkacağımız konusunda zerre kadar şüphemiz yoktur." şeklindeki beklentimiz de gerçekleşmedi.

-C-

Bu tesbitler sonrasında BDH sürecine girildi.

Biz "Bizim taktiklerimizin amacı anti-emperyalist birleşik cephenin kurulması ve onun iktidara taşınmasıdır. Bu amaca doğrudan veya dolaylı olarak hizmet etmeyen bir çalışma, amacımızdan sapmaya yol açan bir çalışma faydalı değil, zararlıdır" dememize rağmen bu amaca yönelik çalışmalarımızda amacımızdan sapan çalışmalarımız nedeniyle partimizin gelişmesine istemeden de olsa zarar verdik.

Annan Planı'nda yapılan değişikliklerin ne için yapıldığını farkedemediğimiz için, gidişatın Kuzey'de evet Güney'de de hayır çıkması yönünde olduğunu anlayamadık.

BDH süreci bittikten sonra o süreci doğru dürüst değerlendirmedik. Bu nedenle BDH'dan sonra siyasetimizi net tartışmadık.

Referandum'da hayır çıkınca bunu yeniden değerlendirip siyasetimizin ne olması gerektiğini kitlemiz ile belirlemedik.

BDH ve referandum süreçlerinde yapılan doğruları ve hataları tesbit edip ortaya çıkarmadık.

Sonuç olarak bu dönemde gerçekleştirmiş olduğumuz siyasi çalışmalarımızdan şu önemli dersleri çıkarıyoruz;

a) Akıntıya sürüklenmemek gerekir.

b) Burjuvaların tavırlarını yakından takip edip oynanan oyunları görmemiz gerekir. Böylece onların siyasetlerinin peşinden sürüklenmememiz gerekir.

2005 Cumhurbaşkanlığı Seçimleri

a) 2005 Cumhurbaşkanlığı seçimi sayesinde parti bağımsız siyasetini savunma olanağı elde etti ve bunu hakkı ile yaptı.

b) Cumhurbaşkanlığı adayları belirleme sürecinde aşırı gecikme oldu ve bir dizi istenmeyen sorunlar yaşandı. Bu yaşanan sorunlar, karar almak için son günü beklemenin yanlış olduğunu, önceden alternatifleri hazırlayıp sunmanın gerekliliğini gösterdi. Bunun yapılmaması ileride benzer sorunları yaşama tehlikesini de beraberinde taşır.

Cumhurbaşkanı adayı olarak önerilen arkadaşların aday olma konusunda sergiledikleri olumsuz tavır karşısında ZC arkadaşımız partisine sahip çıkarak parti adayı oldu ve verilen tüm görevleri çok iyi bir ekip çalışması ile hakkı ile yerine getirdi.

2005-2011 Dönemi

Kitle hareketinin gerilediği bu dönemde partimiz içerisinde partimiz siyasetinin yanlış olduğunu dile getirmeyen ama pratik uygulamalarını eleştiren bazı yoldaşlar ortaya çıktı. Bu yoldaşlardan görüşlerini yazmalarını ve öylece tartışmaları yürütmemizi istememize rağmen görüşlerini detaylandırmadan partiden ayrıldılar.

Bu durum bize şunları gösterdi:

1. Partiden ayrılanlar parti içinde dinamik bir tartışmayı da ortadan kaldırdı. Ayrılanlar siyasi-ideolojik tartışma yürütmediler. Ne onlar ilerledi, ne de bizim gelişmemize katkı koydular. Aslında tartışma olmadan ayrılmaları bizim gelişmemizi engelledi.

2. Siyaseti oluşturanlar geri kalmış olanları yeteri kadar eğitemedi.

3. KSP'nin gerçek bir KP olmadığı, gerçek KP'nin işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin birleşmesi olduğu, KSP'nin misyonunun sosyalizmi işçi sınıfına taşıma olduğu anlayışımızı, bir görev olarak pratikte uygulayamadık.

4. Partimizi ileri işçiler, devrimciler ve aydınlar arasında bir çekim merkezine dönüştürmeden, pasifizmi yenip motivasyon yaratamayız.

5. Parti içinde işlerin başarılı bir şekilde yürütülebilmesi için parti içi mekanizmalar oluşturulmalıdır. Bu mekanizmalar oluşturulup çalıştırılmazsa işler yürümez. Partimizin kuruluş döneminde üstlendiğimiz görevleri yürütecek yeterli mekanizmalar oluşturulmuş ve başarılı bir şekilde çalıştıkları için işler yürüyordu. Ancak daha sonra, ve özellikle Annan Planı döneminde artan işlerimizi ve sorumluluklarımızı gerçekleştirmeye yönelik yeterli mekanizmaları oluşturamadığımız için işlerimizi aksatmaya ve hatalar yapmaya başladık.

6. Partide liderlik sorunu vardı ve bu parti çalışmalarımıza yansdı. Önderler kendi içinde tartışıyor ve sonuç üretmiyordu. Etrafta neler olduğuna bakmıyorlardı. Partiye yeni gelenler denenmeden önemli komitelere yerleştirildi. Ancak bunların sıkı bir şekilde eğitilmesine gereken özen gösterilmedi.

7. Birimler bazında örgütlenme hafife alındı ve çalışmaların büyük çoğunluğu aksatıldı. örgütlenmeyi dağıttık ve bir daha oluşturmadık.

5.BÖLÜM: Teori ve Pratik

Partimizin bugüne dek yapılan çalışmalarla ulaşılmış olduğu siyasi stratejiyi ele alacak olursak; bizim stratejik hedefimiz komünist bir dünya toplumunun elde edilmesidir. Ama asgari program hedefimiz, Kıbrıs'ta anti-emperyalist birleşik cephe hükümetini elde etmek, işgalcileri kovmak, Kıbrıs'ı birleştirerek demokratik bir halk iktidarı kurmak ve ülkemizi doğrudan demokrasi ile yönetmektir.

Asgari programımızda hedef olarak belirlediğimiz anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti ve bu hedefe yönelik mücadeleyi örgütlemenin aracı olarak ülkemizdeki emekçi sınıfların ve tüm anti-emperyalist güçlerin, anti-emperyalist birleşik cephesi; ve hem eylem kılavuzu olarak hem de AEBC Hükümetini elde ettikten sonra bir yönetim biçimi olarak hayata geçirmeyi planladığımız doğrudan demokrasi siyasetimiz doğru ve bütünlüklü bir çizgi oluşturmuştur. Bu bağlamda, ML'yi ülkemiz şartlarına yaratıcı bir şekilde uyguladığımızı söyleyebiliriz.

Asgari programımızda belirlenen hedeflerimizi elde etmemizin araçları;

1. Tüm mesleki ve sendikal örgütlerle demokratik kitle örgütlerinin, Kıbrıs halkının ekonomik ve demokratik haklarının elde edilmesi için örgütlü mücadeleyi etkin bir şekilde sürdürmelerinin sağlanması.

2. Emperyalizme karşı olan tüm demokratik kurum, kuruluş ve örgütlerin güçbirliği.

3. Ülkemizdeki işbirlikçi iktidarlara her taraftan demokratik kitle örgütleri ile kuşatmak, ve Doğrudan Demokrasi ilkelerini bir eylem kılavuzu olarak kullanarak kitleleri siyasi ideolojik olarak eğitip örgütlemek.

4. Ortadoğu halkları Türkiye ve Yunanistan halkları ve emperyalist ülkelerin işçi sınıfları ile dayanışmayı güçlendirerek uluslararası barış ve anti-emperyalizm cephesini elde etmek ve bu cephenin de desteğiyle emperyalizmi yenmek.

5. Emperyalizme karşı mücadelenin zaferini kalıcı kılmak için partimizin öngördüğü anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti programını derhal ve kayıtsız şartsız hayata geçirmek.

Günümüzde tüm dünyada mücadelenin temel eksenini emperyalist kapitalizmin yıkılması ve komünist bir dünya düzeninin kurulması olmalıdır. Emperyalist kapitalizmin yıkılması için yürütülen mücadelede yol üzerinde elde edilmesi gereken asgari hedefler mutlaka vardır. Kıbrıs sorununun Kıbrıs'ta Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin kurulması ile çözümlenmesi böyle bir asgari hedefdir. Kıbrıs'ta bu hedefin başarılması kuşkusuz emperyalizme darbe vuran, onu geriletken önemli bir başarı olur. Ancak reel politik açıdan baktığımız zaman Kıbrıs'ın kendi iç dinamikleri ve kendi devrimci güçleri ile bunu başarabilmesi, tamamen olanaksız değilse bile çok zor görünmektedir. Emperyalist zincirin daha zayıf başka bir halkadan koparılması kuvvetle mümkündür. Bu halka belki Yunanistan, İtalya, İspanya ekseninde Avrupa'da olabilir, belki Filistin'de veya Ortadoğu'da bir yerde olabilir; belki Türk, Kürt emekçilerinin dayanışması ve güçbirliği sayesinde Türkiye'de olabilir; ya da Latin Amerika, Afrika veya Uzak Asya ülkelerinde olabilir. Her nereden koparsa kopsun, emperyalist tahakküm zincirinde yer alacak bir kırılma kuşkusuz Kıbrıs'taki anti-emperyalist mücadelenin başarısı için de önemli bir katkı sağlayacaktır.

Görüldüğü gibi partimiz sağlam bir ideolojik temel ve siyasi stratejiye sahiptir. Siyasi mücadelemizin yol haritası çizilmiştir. Bu alanda temel bir eksikimiz olmadığını söyleyebiliriz. Mücadelenin seyri içerisinde karşımıza tekrar tekrar çıkabilecek olan siyasi-ideolojik sorunları aşabilecek kapasitemiz de vardır.

Bu politikaların tamamını bir arada kullandığımız takdirde gerçekten halkımız için alternatif olan bu siyasi çizgiyi başarıya ulaştırabiliriz. Böylelikle işçi sınıfımız önderliğinde halkımızı, ülkemizde yer alan ve alacak olan olayların öznesi haline getirebilir, söz sahibi olmasını, belirleyici olmasını sağlayabiliriz.

Partimizin, Marksizm-Leninizm esasları üzerinde ve Marksizm-Leninizm'i ülkemiz koşullarına yaratıcı bir şekilde uyarlayarak, bu teorik düşünce ve siyasi hedefler bütünlüğü içinde, uluslararası işçi sınıfının mücadelesine önemli bir katkı sağladığımızı da rahatlıkla söyleyebiliriz.

İdeolojik alanda küçük burjuva sol siyasetlerle ve kendi 'sol' siyasi duruşlarımızla mücadele içinde oluşturduğumuz doğru çizgiye rağmen, bu çizgiyi örgütsel alanda ve siyasi alanda hayata geçirmekte zorlandık, ve zorluklar yaşamaya devam ediyoruz! Örgütsel ve siyasi alanda önemli hatalarımız ve eksiklerimiz oldu.

Bu hata ve eksiklerimizi söyle sıralayabiliriz:

A) Örgütsel alanda;

Partimiz ve yoldaşlarımız, temel stratejimizi gözden kaçırmadan, ülkemizde kapitalizmin ezdiği işçi yığınlarına yönelebilmeli, onların sorunlarını hafifletme, haklarını ve ekonomik koşullarını güçlendirme mücadelelerinde onlara yardımcı ve destek olabilmeli, icabında kılavuzluk etmelidir. Partimiz, ileri çıkmış işçiler için bir çekim merkezi oluşturabilmeli, ve onları sendikalar içinde örgütlenmeye yönlendirerek, sendikalar içinde aktif bir şekilde yer almayı hedef edinmelidir. Böylelikle pratik çalışmalarımızın ağırlığını işçi sınıfı içine kaydırmamız, kaçak ve göçmen işçilerin örgütlenmesi ve sendikalaştırılmasını sağlamamız, işçilerin çıkarlarını koruyucu mücadeleler içine girmemiz mümkün olabilecektir.

Partimizin geride kalan on yıl içerisindeki en temel eksiği budur.

Bu çalışma yapılmamış, parti ait olduğu sınıfın desteğinden mahrum kalır. Sosyalizm düşüncesi ile işçi sınıfının kendiliğinden mücadelesinin birleştirilmesi, yani sınıfın, bilinçli bir iktidar kavgası için örgütlenmesi mümkün olamaz.

Bu nedenle önümüze görev olarak ağırlıkla işçi sınıfı içinde çalışmayı koymamız gereklidir.

Bu bağlamda öncelikle mevcut tüm sendikalarla bağlarımızı güçlendirmeli, her türlü sendikal faaliyet içinde azami düzeyde yer almaya çalışmalı, tüm sendikal etkinliklere katılarak, gerek kitap sergileri açmak, gerekse düşünce ve öneriler sunarak propaganda ve ajitasyon çalışmaları yapmalıyız.

Örgütsüz, sendikasız, tüm sosyal haklardan mahrum ve kaçak çalıştırılan işçiler arasında faaliyet göstermeli, onları başlangıçta bir sendika içinde değilse bile sonradan sendikaya dönüşebilecek bir dayanışma derneği içinde örgütlemenin bir yolunu bulmalıyız. Bunu başarabilmemiz işçi sınıfımız içinde gerçekten taban kazanıp kök salmamızı sağlayacaktır.

İşçilerin kapitalist sömürü ve baskının gizli ve açık her türü karşısında eğitilmesi, uyarılması ve bilinçliliklerinin artırılması önümüzdeki dönem mücadelemizin esasını teşkil etmelidir. Diğer siyasi parti, grup ve örgütlenmelere karşı yürüteceğimiz tartışma ve polemikler de ancak işçi sınıfımızın gözleri önünde, açık ve şeffaf bir şekilde ve onların siyasi eğitimine katkıda bulunabilecek bir tarzda yürütülmelidir.

Bunların başarılabilmesi için partimizin profesyonel devrimciler yaratması elzemdir. İşte geçtiğimiz on yılın en önemli eksikliklerinden biri de budur! Her üyenin kendi ekmeğinin peşinde koştuğu bir örgütle profesyonel devrimci çalışma yapılamaz. Yapılabilecek olan ise bizim bugüne kadar yapabildiklerimizin ötesine geçemez.

Partimizin örgütsel alandaki önemli bir başka hatasına da vurgu yapmamız gereklidir.

Parti içi demokrasinin etkin bir şekilde çalıştırılmasında da zaafılar gösterdik. İlle her konuda konsensus aradık. Ama gerekli olduğunda tüzüğü çalıştırarak demokratik uygulamalar sonucu karar almasını beceremedik.

Bu durum, zaman zaman ortaya çıkan siyasi ideolojik görüş farklılıklarının da etkisiyle, partimiz yönetiminde iki başlılık ve karmaşa yaratmış, sorumluluk ve görev dağılımlarında karışıklıklara yol açmıştır.

Üçüncü Kongremizde alınan Doğrudan Demokratik Yönetim kararının uygulamaya geçirilmesi ile böylesi karmaşalar ortadan kaldırılarak parti içi işlerliğin uyum içine girmesi sağlanmıştır.

Doğrudan demokratik yönetim biçimini partimizin esas yönetim biçimi olarak belirlediğimiz üçüncü kongremize kadar geçen süre içinde süregelen bu dağınıklık, üçüncü kongremizle birlikte ve özellikle partimizi tasfiyeye kalkışan YA klığının Doğrudan Demokratik yönetim tarzına uymayı reddederek, partiden istifa etmesinden sonra son bulmuştur. Doğrudan Demokratik yönetim biçimi daha yolun başında ne kadar sağlıklı ve proletaryanın çıkarlarına çalışabilen bir sistem olduğunu böylelikle kanıtlamıştır.

Bu noktada şu konuya da dikkat çekmeden geçemeyiz. YA önderliğindeki hizip ortaya çıktığı zaman, partimiz içerisinde var olan örgütlenme sorunları ve örgütsel sorunlar üzerinden merkez komitemize eleştiriler getirerek kendi varlığını meşru hale getirmeye çalışmıştır. Ancak hizibin kendisi için de aynı sorunların geçerli olduğunu farkedebilmemiz çok önemlidir. Başlangıçta bu hiziple birlikte hareket eden, ama partiden kopuşunu gerçekleştirdikten sonra hizibin kendi durumunu daha net görerek bu hizipten istifa ederek ayrılan bir yoldaşımız, bu hiziple yaptığı işbirliğine ilişkin özeleştirisi yazısında parti merkez komitemiz ile hizibin “önderlik yapamayışlarının üzerine ikiye bölünen örgütün kurtarılması yerine bölünmeyi kalıcılaştıracak hamleler yapmıştır” şeklindeki eleştirisinin yanlış bir eleştiri olduğunu da tespit etmek zorundayız.

Üçüncü Kongre öncesinde merkez komitemizde yer alan bazı yoldaşlar hiziple başlangıçta sırf kongreye yönelik üye yazılımlarına ilişkin olarak mücadele etmeyi gündemine almış olmasına rağmen, hiziple girilecek böyle bir mücadelenin partimizin bölünmesine yol açacağı tesbitini yapmış ve kongrede hizibin önünün kesilmemesini; aslında hizip liderinin etrafına toparladığı yoldaşlar üzerinde yüzde yüz bir denetime sahip olmadığını; bu durumda parti merkezinin tümünün de hizibin eline geçmesi riskini göze almayı ve parti genel kurulunda kabul edileceğine inandığımız doğrudan demokratik yönetim ilkesi sayesinde parti içindeki hizipleşme ve örgütsel dağınıklığın aşılabileceğini öngörmüştür. Bunun sonucunda da Üçüncü Kongre’de hizip tam kadro parti merkez komitesini ele geçirmiştir. Bu başarıyı sağlamalarına rağmen yine bir arkadaşın özeleştirisi yazısında görüyoruz ki hizip lideri YA parti içinde siyasi-ideolojik üstünlüğü sağlayamayacağını, DD yönetim biçiminin hizibin aleyhine çalışacağını gördüğü ve kendisini de örgütlü sandığı için partiyi tasfiye etmeye girişti. Partiyi tasfiye ederse KSP’nin bir daha devam edemeyeceğine inanarak, hizibiyle birlikte yeni bir örgütsel yapı oluşturmayı planladı. Zaman bunun tam tersini kanıtladı. Doğru bir siyasi-ideolojik temel üzerine oturmayan hizip tasfiye girişiminde başarılı olamadı. Partimizden kopardığı yoldaşlarımızın bir çoğu da kısa bir süre içinde özeleştirilerini yaparak partimize geri döndüler.

Bu süreçte partimizin siyasi-ideolojik yapılanmasının doğru temeller üzerinde oturduğu kanıtlanmış oldu. Ama yine belli oldu ki doğru bir ideolojik ve siyasi yapılanmaya sahip olmak yeterli değildir. Doğru bir örgütsel pratik içinde olmak, işçi sınıfı içerisinde örgütlenme faaliyetleri yürütmek de eşit derecede öneme sahiptir. Bu sorunlar partimiz içinde hala daha aşılmayı bekleyen sorunların başında gelmektedir.

B) Siyasi Alanda.

Bugün geriye dönüp baktığımızda, siyasi alanda ülkemiz ve halkımız için gerçekten alternatif ve devrimci bir açılım sunmakla kalmayıp aynı zamanda olabildiğince de gerçekçi, uygulanabilir ve elde edilebilir siyasi açılımlar ortaya koyduğumuzu söyleyebiliriz.

Ancak biz partimizin son on yılında bu siyasi açılımı, bu siyasi çizgiyi bütünlüklü olarak savunamadık. Bu politikaların sadece bir ayağını savunduk. O da Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti ayağı idi. Doğrudan demokrasi açılımımızı partimizin Üçüncü Kongresi’ne kadar geçen dönemde ihmal ettik! Neredeyse unuttuk! Politik açılımımızı anlatamamamız bizim için önemli bir eksiklik olmuştur. Halk bizi tek başına bıçağa yumruk vurmaya çalışan ve imkansız isteyen idealist devrimciler olarak gördü. Çünkü halkımıza emperyalizmin yenilebileceğini, onu yenebileceğimizi ve bunun nasıl

mümkün olabileceğini anlatamadık. Gerekli politik yaklaşıma kağıt üstünde sahip olmakla beraber bu yaklaşımı kitlelere aktaramadık, onlarla paylaşamadık!

Peki paylaşamadığımız neydi?

1. Bizim stratejik hedefimiz komünist bir dünya toplumunun elde edilmesidir. Ama asgari programımızın hedefi de Anti-Emperyalist Birlesik Cephe Hükümeti'ni elde etmek, isgalcileri kovmak, Kıbrıs'ta demokratik bir halk iktidarı kurmak ve ülkemizi doğrudan demokrasi ile yönetmektir.

Bu stratejiyi elde etmemizin araçları AEBC ile Doğrudan Demokrasi mücadelemizdir.

Biz Doğrudan Demokrasi'yi uzun bir süre tamamen hasır altı ettik.

AEBCH'nin elde edilmesine yönelik çabalarımızda da bir türlü netleşemedik.

Herşeyden önce, bir çok durumda muhtelif devrimci örgütlerle yapılması düşünülen örgütsel işbirlikleri ve dayanışmayı AEBC ile karıştırdık. AEBC ittifakının Kıbrıs toplumunu oluşturan iki temel sınıf, işçi sınıfı ile yoksul küçük burjuvazi arasında ve işçi sınıfı öncülüğünde gerçekleşecek bir ittifak olduğunu kavrayamadık.

Bu uğurda mücadele ederken, AEBC'nin oluşumuna katkıda bulunacağı inancı ve hedefiyle 'Bu Memleket Bizim Platformu' ve 'Barış ve Demokrasi Hareketi' gibi örgütsel ittifaklara, bu ittifakların anti-emperyalist içeriğe sahip olmadıklarını bile bile katıldık. Bunu yaparken bu içerikle oluşturulmuş bir ittifaktan sonuç alınamayacağını bildiğimiz halde, sekte bir konuma düşmemek ve kitlelerin kendi deneyimleri ile öğrenme süreçlerini beklemek amacıyla yaptığımızı da vurguladık. Buna rağmen, kendi söylediklerimizi unutarak biz de bu tür ittifaklardan sonuç bekler, Kıbrıs Sorununa burjuva-emperyalist çerçevede çözüm bekler durumlara düştük. Bu konuda partimiz içinde örgütlülüğümüze zarar verici polemikler yaşadık.

Bu ittifakların içinde yer alırken şu önemli ilkelere dikkat edemedik:

A. Birliğin amacı derhal barış ve daha geniş demokrasi sağlamak olmalıdır. Ülkemizde kalıcı ve gerçek bir barışın sağlanması ancak emperyalizme karşı halkımızın zafer kazanmasıyla mümkündür.

B. Birliği oluşturacak halk kitleleri kararlarını doğrudan demokratik yöntemlerle almalıdır. Bu çerçevede gidilecek bir seçimi kazanmaları halinde, emperyalizmden bağımsızlığımızı elde edebilmek için şunları yapacaklarını halka ilan etmelidirler;

1. Türk ordu birliklerinin derhal adadan çekilmesi ve ateş-kes durumunun sona erdirilmesini talep ederek barışın temini. Türk ordusunun Kıbrıs'taki işgalci konumu bir NATO planının sonucu olduğu için bu ordunun adamızdan geri çektilmesi emperyalizmi geriletken bir olgu olacaktır.

2. Adanın kuzeyinin güneyi ile barışa hazır olduğunu ilan edecek, Kıbrıs Türklerinin kendi kendilerini yönetmesini sağlayacak, Ankara'ya bağımlılığa son verecek bir yönetimin tesisi.

3. Doğrudan demokrasinin tesisi, ülkemizin halkın katılımı da sağlanarak en geniş demokrasi ile yönetilmesi anlamına gelecektir.

Kısacası, öngördüğümüz iki temel ilke var; Barış ve Demokrasi.

Bu ilkelere karşı olan var mı? Bunlara karşı olan partiler var mı?

Eğer bu ilkelere karşı olan yoksa, bizimle güçbirliği ve ittifak yapmaya niyeti olan partilerin bu ilkeleri güçbirliğimizin ortak ilkeleri olarak ilan etmeleri halinde biz bu güç birliği içinde Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak yerimizi almaya hazırız. Ancak ülkemize gerçek barış ve demokrasinin ancak AEBCH ile gelebileceğini, bunun aksini söyleyenin işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza yalan söylediğine de sürekli vurgu yapacağız.

AEBC ve hedeflediği AEBCH kompozisyon olarak sınıfların cephesi ve onların oluşturacağı bir hükümet şeklidir ve öyle olmalıdır. Ama, örgütler sınıflarının çıkarlarını temsil etmedikleri koşullarda, her türlü ittifak ve işbirliği süreci onları emperyalist yörüngeden çıkarmaya hizmet etmelidir. İttifaklarda yaşadığımız sorunların kaynağı buradadır. Bir yanda bizim işçi sınıfı ile bağlarımızın olmayışı, ki siyasetimizin ete kemiğe bürünmesini sağlayacak olan budur, diğer yanda,

işçi sınıfının kendi için bir sınıf haline gelemediği bu koşullarda küçük burjuva sınıfın anti-emperyalist pozisyonlara uzak durması, güçlüden yana, emperyalist güçlerin yanında yer alması anlaşılır bir olgudur.

Yani AEBC, örgütlerin bugünkü politikalarıyla oluşturacakları bir birlik olmayacaktır. Nitekim olamıyor da! Herbir çabada bu gerçek karşımıza çıkıyor. Bazı yoldaşlar bunu kavrayamayıp ya hatayı bizim AEBC siyasetimizde aramış, veya küçük burjuva örgütlerin şu anki mevcut siyasetleriyle birlik/ittifak noktasını zorlamaya çalışmış, ve dolayısıyla da anti-emperyalist değil, emperyalizmin yedeği ittifaklara istemeden kapı açmışlardır.

Bizim, "AEBC örgütlerin değil, sınıfların ittifakı"dır söylemimiz bu temele dayanmaktadır. Çünkü sınıflarla örgütlerin (politik çıkarlar ve siyaset açısından) bugün denk olmadıkları ne kadar gerçekse, sınıf çelişkilerinin kızıştığı dönemde, tam tersine dönüşeceği ve özellikle işçi sınıfı adına konuştuğunu iddia eden örgütlerin, sınıfın çıkarlarına paralel olarak oluşmaları (ya şimdikilerin politika değişerek ya da yeni örgütler ortaya çıkararak) da kaçınılmaz olacaktır.

KSG Seçme Yazılar Cilt 1 adlı kitabımıza aldığımız yazıların önemli bir bölümünde ve özellikle CTP eleştirileri kısmında yer alan bazı önemli yazılarımızda Barış ve Demokrasi konusunu çok doğru bir şekilde ele aldığımız vurgulanmalıdır. Aslında Barış ve Demokrasinin elde edilmesi ülkemiz açısından Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin elde edilmesinden başka bir şey değildir!

SSCB'nin de öne çıkan dış politikası olan Barış ve Demokrasi çizgisini, geçtiğimiz 10 yıl boyunca sürekli geri planda tuttuk. AEBC'nin ülkemizde Barış ve Demokrasinin tesis edilmesi olduğuna neredeyse hiç dikkat çekmedik.

Bu noktada bir diğer sorun da bazı küçük burjuva siyasetlerin ülkemizde emperyalizme karşı mücadele sorununu sadece TC'nin işgaline indirgemeleri karşısında takındığımız tutum oldu. Genellikle işgale karşı mücadelenin emperyalizme karşı mücadele ile aynı şey olduğunu ortaya koyduk ve TC'nin işgaline karşı mücadele ederken başka bir emperyalist güce dayanmak, özellikle de AB emperyalizminden medet ummak durumundaki küçük burjuva siyasetleri sert bir şekilde eleştirdik. Türk işgalinin bir NATO operasyonu olmasından dolayı, işgale karşı mücadelenin kaçınılmaz olarak emperyalizme karşı mücadeleye yöneleceğini ve emperyalizme karşı mücadele etmeden işgale karşı mücadele edilemeyeceğine vurgu yaptık.

2015 KKTC Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde geliştirmiş olduğumuz "TC'nin Kıbrıs'a karşı savaş ilanını derhal geri çekmesi ve Kuzey Kıbrıs yönetiminde TC yetkilileri tarafından yönetilen "üst koordinasyon kurulu"nun lagvedilmesi, ateş-kes koşullarının sona erdirilerek derhal barış sağlanması taleplerini geçen 10 yılda AEBC'nin siyasetimizin taktik bir parçası olarak siyasi bir açılıma dönüştüremedik. Oysa bu talepler de özünde emperyalist güçlerin tümünü birden hedef alan ve adamızda var olan emperyalist tahakkümün bütününe karşı mücadeleyi göz ardı etmeden, gündeme getirilebilirdi. Ateş-kes durumunun sona erdirilmesi ve barış sağlanması talebini içeren bu siyaset partimizin barış siyasetini de pratik mücadele içinde güçlendiren bir siyaset olurdu ve bundan sonra olacaktır.

Nitekim bu talepleri 2015 KKTC Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde ortaya koymakla partimizin siyasi hedeflerinin aslında gerçekçi ve elde edilebilir hedefler olduğunu da kitlelerle göstermiş olduk. Bu doğru bir siyasi tavır olarak mevcut siyasi pozisyonlarımızı da güçlendiren bir tavır olmuştur. Siyasetimizin özünde bir değişiklik yapmadan, söylemlerimizde sağladığımız bu değişikliği kaydederken, geçmişte bu tavrı, yerinde ve zamanında takınamayışımızın da siyasi mücadelemiz açısından önemli bir eksiklik olduğuna vurgu yapmamız gereklidir.

2. Doğrudan demokrasi konusunda da netleştirmemiz gereken noktalar vardır!

Öncelikle, burjuva şartlarda DD mücadelesi verme anlayışımız, bazı yoldaşlar tarafından burjuvazinin yönetim şekli olarak DD'yi uygulayabileceğini iddia ediyor olduğumuz şekilde

yorumlanmıştır. Bu yorumu yapanlar bizi reformizme düşmekle suçlamaktadırlar. Defalarca anlayışımızın böyle olmadığını yazıp çizmemize rağmen anlamak istemiyorlar.

Bu konudaki sözlü/yazılı propagandamızı geliştirmeliyiz. Doğrudan Demokrasinin mükemmel şeklinin proletarya iktidarında gerçekleşeceğini, ancak burjuva iktidarı koşullarında doğrudan demokrasinin bir eylem kılavuzu olacağını, burjuvaziden kitleler için daha fazla demokrasi talep etmek ve burjuvaziyi daha fazla demokratik tavizler vermeye ve açılımlar yapmaya zorlayacak bir siyaset olduğunu, barışçıl mücadele koşullarında burjuva iktidarını kitlelere dayanarak yıkabilmemiz için en önemli mücadele aracı olduğunu yeterince anlatmamız gerekmektedir.

Kapitalizm şartlarında DD, demokrasi mücadelesinden başka bir şey değildir. Bu mücadelenin üç bacağı vardır, **birincisi**, burjuvazinin demokratik olmadığını, uyguladığı demokrasinin demokrasi olmadığını teşhiri. **İkincisi**, örgütlenme ve mücadele yöntemi olarak doğrudan demokratik örgütlenme. Ve **üçüncüsü**, Doğrudan Demokrasi'nin komünizme giden yol olduğunun propagandası. Yani komünizm propagandası için Doğrudan Demokrasi.

Partimiz içerisinde Doğrudan Demokrasi, Üçüncü Kongre'mizden bu yana partimizin yönetilme yöntemi olarak da kullanılmaya başlamıştır. Bu yöntemin tüm mesleki ve demokratik kitle örgütleri ile siyasi partiler içerisinde hayata geçirilmesi mümkündür. Doğrudan Demokrasi'nin kitle örgütleri tarafından kullanılması genel olarak toplumun demokratikleştirilmesine katkı sağlayacak bir uygulamadır. Partimiz geçtiğimiz 10 yıl boyunca bu önemli açılımı da gözden kaçırmıştır. Burjuva demokrasisinin elverdiği her koşulda bu yapılmalıdır.

3. Partimizin Komünistlerin Kıbrıs'ta Enosis siyasetlerine ilişkin Üçüncü Kongre kararı ele alınmalıdır.

Bu kararın genel prensip olarak doğru olduğu ancak Enosis politikasının emperyalizme karşı bir duruş oluşturabileceği dönemin bu kararda hatalı olarak belirtildiği şekilde partimiz içinde farklı bir görüş de vardır. Bu konunun da bir an önce aydınlatılması ve parti içinde bu konuda da görüş birliği sağlanması gereklidir. Farklı görüşte olanların görüşlerini somutlaştırması gerekmektedir.

4- İttifak konusu da yeterli değildir. Partinin bu konuda sorunları devam etmekte ve

a) İttifak siyasetimiz, b) İttifak ve işbirliği-güç birliği ayrımı siyasetimize ilişkin belirsizlikler de bir sorun olarak hala durmaktadır. Bu sorun aslında yukarıda AEBC konusu ele alınırken işlenmiştir. Fakat parti içi eğitimde ittifaklar konusuna öncelik verilmesi ve özellikle AEBC'ni hedefleyen asgari programımızın, kadrolarımız tarafından iyice anlaşılmasının sağlanması önümüzdeki dönemin öncelikli görevleri arasındadır.

5- Emperyalizme karşı mücadele anlayışımız ve mücadele biçimimizin hala daha parti içinde net olarak anlaşılmadığı bir gerçekliktir. Bu sorun da yukarıda ele aldığımız AEBC politikamız ve ittifak siyasetimizle içiçe olan bir sorundur. Bunu gidermek için de önümüzdeki dönemde bu konuyu ele alan eğitim çalışmalarına önem verilmesi bir gereklilik olarak önümüzde durmaktadır.

6-Ulusal sorun konusunda da (Özellikle Kürt ulusuna ilişkin sorunlarda), partimizin Ulusal soruna ilişkin tezlerinin yoldaşlar tarafından yeterince anlaşılmadığı açık bir şekilde göze çarpmaktadır. Bu konunun da eğitim çalışmalarımızda tekrar ele alınması gereklidir.

7- Reform-Devrim mücadelesinde de sıkıntılarımızın olduğu görülmektedir. Hangi mücadele şeklinin reform, hangisinin devrim mücadelesi olduğu net bir şekilde anlaşılamamaktadır. KSP'nin reformdan ne anladığı ve reform sorunlarını nasıl ele alması gerektiği konusunda da netleşmesi gerektiği kesindir. Önümüzdeki dönemde, bu konunun da parti içi eğitimin önemli konularından birini oluşturması şarttır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi son 10 yılda zor sınavlardan geçmesine karşın temel adığı siyaset ve ideolojisi sayesinde geleceğe umutla bakmaktadır.

ENOSİS Mücadelesi Üzerine

-I-

Dünya emperyalizmi milli bütünlüklü devletler oluşturmayıp milletleri böler. Bölünmüş milletlerin bir parçası devlet olarak örgütlenirken, bir diğerinin burjuva-emperyalist başka bir devlet çatısı altında bir azınlık veya sömürge olarak baskı altında yaşadığı şartlarda “Anavatanla Birlik” sloganının devrimci veya karşı devrimci içeriği şu genel kurala göre belirlenir.

“Anavatanla Birlik” sloganı, bu slogan uygun olarak yürütülen faaliyetler genel bir kural olarak, dünya emperyalizmini zayıflatmaya ve dünya komünist hareketini güçlendirmeye yararsa devrimci ve kullanılması gereken bir slogandır, yoksa gerici ve kullanılmaması gereken bir slogandır.

Açıktır ki anavatanların emperyalist zincirden koştukları, devrimci oldukları şartlarda bu slogan ve ona uygun yürütülen faaliyetler genel bir kural olarak devrimcidirler.

Fakat burada, anavatanın devrimci olduğu şartlarda bile dünya komünist hareketinin bütününe çıkarları o günün şartlarına göre somut olarak değerlendirilmelidir, ve bu değerlendirme birlik sloganının hayata geçirilmesini ve hatta ileri sürülmesini bile geciktirmeyi talep edebilir. (Mesela II.Dünya Savaşı sonrası Balkan Federasyonu sloganıyla bağıntılı gelişmeler birlik yönünde istenilen adımı atmamanın daha yararlı olduğu somut bir durumun örneğidir. Balkan Federasyonu Slav halkları ve Balkanların milli mozağını birleştiren devrimci bir slogan olmasına rağmen İkinci Dünya Savaşı sonrası, dünya devlet sistemindeki ilişkiler zinciri içinde bu federasyonun oluşturulması uygun olmamıştır.)

Her olayda olduğu gibi burada da, Dünya komünist hareketinin bütününe çıkarının o anki somut tespiti ve o tespite uygun hareket etmek gereklidir.

Açıktır ki anavatanların emperyalist zincirden kopmadıkları, karşı-devrimci oldukları şartlarda bu slogan ve ona uygun yürütülen faaliyetler genel bir kural olarak karşı devrimcidirler. Fakat burada, anavatanın karşı devrimci olduğu şartlarda bile dünya komünist hareketinin bütününe çıkarları o günün şartlarına göre somut olarak değerlendirilmelidir, ve bu değerlendirme birlik sloganının ileri sürülmesini hatta hayata geçirilmesini bile talep edebilir.

Mesela, II.Dünya Savaşı sonrası gerek Yunanistan'daki iç savaş sırasında devrimci bir Yunanistan'la birlik sloganı olarak; iç savaşın yenilgisi sonrasında İngiliz ve Amerikan emperyalistlerinin uşağı milli hainler olan Yunan monarşisi ve büyük burjuvazisinin teşhir ve zayıflatma aracı olarak, bu slogan devrimci bir rol oynamıştır: taa ki tüm bunları mümkün kılan SSCB'nin devrim çekim merkezi olmaktan çıkmasına kadar. Yunanistan'da iç savaş Nazilere karşı savaşan Yunanlılara karşı Yabancılarla –Amerikalı ve İngiliz-vede daha önce Nazi işbirlikçisi olan hain Yunanlılarla birlikte yürütülmüştü ve bu sayede yenilgiye uğratılmıştı. Bu yenilgi sayesinde Yunanistan'da demokrasiye ters olarak Monarşistler hükümetteydi. Bu şartlarda Kıbrıslı Komünistlerin önderliğinde yürütülen –ve hatta onların önemli bir rol aldıkları-bir birlik mücadelesi emperyalizmi ve Yunanistan ve Kıbrıs'ta emperyalizmle işbirliği yapanları, aynı zamanda milletin tüm üyelerinin hak sahibi olmalarına, yani demokrasiye karşı olanları teşhir etme aracıdır.

Her olayda olduğu gibi burada da, Dünya komünist hareketinin bütününe çıkarının o anki somut tespiti ve o tespite uygun hareket etmek gereklidir.

-II-

Yunanistan'da, İkinci Dünya Savaşı sırasında, Yunanistan Komünist Partisi önderliğindeki anti-faşist demokratik güçler İtalyan ve Alman faşizmine karşı savaşmıştı. Yunanistan'ın

işgalinin hemen ardından Yunanistan'daki kurtuluş savaşına AKEL'in başını çektiği Yunanistan kurtuluş savaşına gönüllü katılma çağrısına Kıbrıs'ta kendilerini enosis yanlısı ilan eden Kilise ve onunun müttefikleri burjuvalar duyarsız kaldılar. Aksine Yunanistan kurtuluş savaşına katılanlar ilericiler, komünistler ve onlara sempati duyan kesimlerdi. (Bu konuda daha detaylı bilgi Antonis Hadjikyriacou'nun "A Straight Path to Enosis? Processes of Radicalisation in the Politics of Greek Nationalism in Cyprus, 1930-1950" adlı araştırmasında ve kaynaklarında topladığı yazısında vardır).

Yunanistan Komünist Partisi bu savaşta müttefikleri ile birlikte faşizme karşı zaferi garantilediler. Ancak bu mücadele sonrasında demokratik bir rejim kurulmasına karşı olarak İngiliz emperyalizmi İtalyan ve Alman faşistleri ile işbirliği yapan yerli burjuvalar ve monarşitlerle beraber monarşist bir rejimi dayatmaya girişmiştir. İngiliz emperyalizminin, daha sonar da ABD emperyalizminin bu dayatma gerici rejime karşı mücadeleyi yükselten Yunanistan Komünist Partisi, Yunanistan'da ulusal kurtuluş savaşını yeni boyutlara taşıdı. Yunan ulusunun kurtuluşunun ancak emperyalistlerle uzlaşan burjuva ve feodal sınıfların iktidardan uzaklaştırılması ve monarşist rejimin yıkılması ile mümkün olacağı boyutuna büründü.

Bu durum Ulusal Sorunda **Üçüncü Dönemin İkinci Aşaması** diye adlandırılan dönemin özelliklerini taşıyan bir durumdu. Ulusal Sorunun gelişmesinde Üçüncü Dönemin İkinci Aşaması olarak adlandırılan dönemde göze çarpan nedir?

Bu dönemde sömürgelerin ve bağımlı ülkelerin ulusal kurtuluş hareketlerin de proletarya hegemonyası kendini gösteriyordu. Çünkü bu ülkelerin ulusal burjuvazisi ve feodalleri yabancı emperyalistlerle işbirliğine girerek kendi ulusunun çıkarlarına ihanet etti.

Bu Yunanistan'da böyle idi.

Kıbrıs'ta da böyle idi.

Burjuvalar ve Kilise 1940'ların ortasından itibaren gelişen Enosis hareketinden korkuyorlardı. 1941'de kurulan ve merkezine işçi haklarını koyan AKEL kitle hareketine dayanan bir Enosis hareketinde etkin rol aldı. O kadar ki 1943 yılında Mağusa ve Limasol belediye seçimlerini kazanmıştı. AKEL'in bu başarısı siyasi hareketi sendikal hareketle birleştirmesinden kaynaklanıyordu. PEO aynı dönemde başarılı grevler yapmış ve bu durum karşısında Kilise ve müttefikleri burjuvalar PEK adında köylü birliği kurarak bu ulusal hareketi bölmeye girişti. **(NOT1)**

Bu dönemdeki Enosis ulusal hareketi gerek Yunan monarşisi ile temsil edilen ulusal burjuvazinin ve kilisenin gerekse de Kıbrıs Rum burjuvazisi ile kilisenin İngiliz emperyalistleri ile işbirliği içerisinde kendi ulusunu nasıl baskı altına aldıklarını açığa vuruyordu. Yunanistan İç Savaş sırasında komünistler ve demokratik güçler gerici Yunan ulusal burjuvazisi, monarşisi ve İngiliz Emperyalistleri tarafından katlediliyordu. Ve Kıbrıs'ta bu dönemdeki Enosis temelli ulusal kurtuluş hareketi İngiliz sömürgeciliğine karşı bir anti-İngiliz emperyalizmi özelliği taşıyordu. Bu temelde gelişen bu ulusal hareketin başına da doğal olarak komünistler (KKK-AKEL) geçmişti. **(NOT2)**

Enosis başlangıçta gerici milliyetçilerin bir siyasi talebi idi. Bu talep Megali Idea'dan geliyordu. Ancak onların talebi 1931 isyanı hariç kitle hareketine dayanmıyordu (1821 Yunanistan'ın bağımsızlığı dönemi hariç). Kaldı ki 1931 isyanındaki Enosis talebi ekonomik baskılardan doğarak İngiliz sömürgeciliğine karşı bir isyandı.

Ancak İkinci Dünya Savaşı sırasındaki konjektür bu milli talebin ulusal kurtuluş talebi ve demokratik taleple birleştirilmesini sağlayarak anti-işgal ve anti-emperyalist bir kitle

hareketine dönüşmesine olanak sağladı. 1947 İmparatorluk Komünist Partileri Konferansı kararı bunun göstergesidir.

Gerek Kıbrıs gerekse de Yunanistan'da ulusal özgürlük meşalesini komünistler ve demokratik güçler taşıyordu. Yunanistan'da İngiliz emperyalizmine karşı yürütülen ulusal kurtuluş savaşından komünistlerin ve demokratik güçlerin zaferle çıkma olasılığı olduğu bu şartlarda Enosis –Anavatan Yunanistan'la Birlik- sloganı devrimci bir slogan ulusun kurtuluşunu sağlamaya yönelik bir slogandı. Yunanistan İç Savaşında Yunanistan Komünist Partisi ile demokratik güçlerin yenildiği 1949'da Enosis sloganı Yunanistan ulusal kurtuluş mücadelesine yeni bir mücadele biçimi getirdi.

Hala hazırda gelişmiş bu Enosis hareketi Yunan gerici hakim sınıfların uluslarına ihanetlerini sergileyebilen ve bu mücadeleyi yeniden yükseltebilen bir harekete dönüştü. Bu hareket ayrıca İngiliz emperyalizmine karşı yürütüldüğü için Kıbrıs'ta İngiliz emperyalizmine teslim olmuş burjuvalar ve kilisenin kitleler önünde teşhirine olanak sağlıyordu. Bu mücadele ayrıca İngiliz, Kıbrıs ve Yunan proletaryası arasında ortak bir mücadeleyi örgütleyerek İngiliz emperyalizminin yenilgisine doğrudan katkı yapıyordu.**(NOT3)**

1950'lerin başından itibaren ABD ve İngiliz emperyalistleri Kıbrıs'taki komünizm hareketinden korktuklarından ENOSİS hareketinin önderliğini ele geçirmek için harekete geçtiler. Kiliseyi devreye koyarak kitleler üzerinde etkin olmaya başladılar. **Beşinci Dönemin (Üçüncü dönem üçüncü aşama-birinci bölüm)**, 1953'lerin ortasından itibaren SSCB anavatanında yaşanan revizyonist gelişmeler emperyalistlerin bu girişimlerinde başarılı olmalarını sağladı. Grivas ve Kilisenin ortak hareketi tam anlamı ile Kıbrıs'ta güçlü bir kitle desteğine sahip olan, Mağusa ve Limasol belediyelerini ellerinde bulunduran komünistlere (AKEL) karşı bir Anglo-Amerikan işbirliği idi. AKEL'in bu ulusal hareketin yönünü SSCB anavatanında yaşanan revizyonist gelişmelere paralel olarak değiştirmesi de önemli rol oynamıştır.

Bu nedenlerden dolayıdır ki Enosis hareketini topyekün gerici ilan etmek yada onu kilise yada EOKA ile özdeşletirmek yanlış bir yaklaşımdır.

1941-1950 dönemi Enosis hareketi ile EOKA'nın liderliğini yaptığı 1955'lerin Enosis hareketi arasında taban tabana zıt fark vardır. 1941-1950 dönemi Enosis hareketi Yunan ulusunun ve o topraklarda yaşayan milliyetlerin kurtuluşuna yönelik ilerici ve devrimci bir hareket iken 1955'lerde EOKA'nın lideliğini yaptığı Enosis hareketi ise ulusların birbirine kırdırıldığı gerici, karşı-devrimci bir harekete dönüştü.

1960 Antlaşması NATO müttefiklerinin anlaşarak Kıbrıs'a "bağımsızlık" verdiği bir antlaşma olmasına karşın AKEL bu dönemde cumhuriyeti güçlendirmeye yönelmesine karşın 1963-68 döneminde Enosise dönerek, hatta Kıbrıslı Rum Temsilciler Meclisinde Enosis kararına diğer burjuvalarla beraber oy vererek milliyetçi bataklığa ne kadar battığını açıkça sergiledi. NATO emperyalistleri ile elele hareket eden Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk burjuvazinin ele geçirdiği ve başını çektiği Enosis ve Taksim milli hareketleri ne ilerici ne de demokratik hareketlerdi.

1955'lerdeki gibi 1960'larda, 1970'lerde ve sonrasında Enosis hareketi milletleri birbirine kırdıran, adadaki milliyetlerin kurtuluşunu ve özgürlüğünü sağlamaya yönelik değil onların kanına giren NATO emperyalistlerinin adadaki varlıklarını pekiştiren hareketlerdi.

Örgütümüzün bu konuda daha önce savunduğu görüşlerin burjuva milliyetçi görüşler olduğunu Kabul eder ve bu değerlendirme ile özeleştirisini yapar.

NOT1. “Her halükarda, Ekim 1941'den sonra, siyasi toplantılara göz yumuldu, ve siyasi partilerin oluşturulması izni vali tarafından verildi. Kıbrıslı komünistler gecikmeden Çalışan Halkın İlerici Partisi'ni (Anorthotikon Komma Ergazomenou Laou—AKEL) önceki, 1920'lerde kurulan ve 1930'larda yasaklanan, komünist partisinin devamı olarak kurdu. Batılıların SSCB ile savaş ittifakı olduğu için, komünistdamka 1941'de, daha sonra olacağı gibi, lanetli değildi; buna rağmen Ortodox din adamları ve orta-sınıf tüccarlar yeni partinin ortaya çıkmasından dehşete kapıldılar. O dönemde, kilisenin desteklediği ve Enosis için çalışan milliyetçilerin gevşek federasyonu ile Kıbrıs Pan-tarım Birliği (PanagrotikiEnosisKyprou—PEK) AKEL'e muhalifti.

“1931'de Britanya baskısından sonra ilk olarak yapılan 1943 belediye seçimlerinde AKEL Mağusa ve Limasol önemli şehirlerinin kontrolünü kazandı. Seçimlerdeki başarısından sonra AKEL grevleri destekledi, halk tarafından seçilmiş bir meclisin yokluğunu protesto etti ve 1931 sonrası uygulanan katı rejimden dolayı maruz kalan Kıbrıslıların derdlerini vurguladı. “Ocak 1946'da komünist yönelimli Pan-Kıbrıs Emek Federasyonu'nun (Pankypria Ergatiki Omospondia—PEO) onsekiz üyesi sömürge mahkemesi tarafından kışkırtıcılıktan suçlu bulundu ve değişik süreli hapis cezalarına çarptıldılar. O yıl, daha sonra, AKEL ve PEO belediye seçimlerinden zaferle çıktı, Lefkoşa'yı komünist belediye başkanı olan şehir listesine ekledi.”

(Eric Solsten, ed. Cyprus: A country Study. Washington: GPO for the Library of Congress, 1991.)

NOT2. “Kıbrıs ve Malta'nın bu ülkelerin özgürce kendi halklarının arzuları doğrultusunda, kendi anavatanları Yunanistan ve İtalya ile yeniden birleşebilmesi tam selfdeterminasyon hakkının tanınmasını talep ediyoruz.”

(Britanya KP 19. Kongresi: İmparatorluk Komünist Partilerin Konferansı Deklerasyonu, World News and Views, 15 Mart 1947)

NOT.3.

KIBRIS'IN YUNANİSTAN'LA YENİDEN BİRLEŞMESİ 10 HAZİRAN 1950

“Komünist Partisi Yönetim Komitesi Kıbrıs halkının Yunanistan'la yeniden birleşmesi talebi için şartsız desteğini ilan eder. Bu talep 15 Ocak 1950 plebisitinde azimle ifade edildi ve Britanya hükümetinin “hiçbir halk Britanya İmparatorluğu içinde isteğine karşın tutulmayacaktır” şeklinde açıklanan politikası ile uyum içindedir. Biz Britanya Hükümetinin Kıbrıs'ı bir uçak gemisine ve bir savaş üssüne çevirmesi, ve adanın Amerikan dinleme istasyonları tarafından bir casusluk merkezi olarak kullanılması politikasını reddediyoruz. Kendi kaderini belirleme hakkı tüm sömürge halklarının vazgeçilmez hakkıdır. İkinci Dünya Savaşı sırasındaki katkılarıyla Kıbrıs halkı politik olgunluklarını ve kendi işlerini kendilerinin idare etme yeteneklerini gösterdiler. Bu yüzden Yunanistan'la birleşme koşulsuz olmalıdır. Britanya Hükümetinin ya da herhangi başka bir Hükümetin tavizler, özel haklar ya da askeri, hava ya da deniz üsleri vermesine bağlı olamaz. Sömürge Dairesi'ne sorumlu olan Kıbrıs Hükümeti tarafından sürekli olarak sivil hakların ve özgürlüklerin ihlal edilmesini lanetliyoruz. Kıbrıs idaresinin Limasol Belediye Meclisi'nin tüm üyelerini bir sokağı yeniden isimlendirmeleri yüzünden hapsedtiği ve Kıbrıs Ulusal Kurtuluş Koalisyonu'nu yasaklama emrini verdiği en son önlemlerini kınıyoruz.

Yönetim Komitesi tüm demokratik örgütlere Britanya Hükümetinin sözcüsünün dahi desteklediği İnsan Hakları Beyannamesini ihlal etmesine karşı protesto etmeye, ve şunları talep etmeye çağırır:

1.Savaş hazırlıklarının sona erdirilmesi ve tüm askeri güçlerin Kıbrıs adasından çekilmesi.

2.Adada Amerikan birlikleri için özel haklar ve ekstra-bölgeselliğe son verilmesi.

3.Kıbrıs halkının Yunanistan'la yeniden birleşmesi hakkının tanınması.

4.Britanya yönetimi hala yürürlükte iken sivil özgürlükler ve haklar için saygı ve garantiler.”

([BRİTANYA] KOMÜNİST PARTİSİ 22. ULUSAL KONGRESİ, Kasım 1949'dan Aralık 1951 dönemini kapsayan YÖNETİM KOMİTESİNİN RAPORU)

BÜYÜK EKİM SOSYALİST DEVRİMİ VE KOMÜNİST HAREKETİN ENTERNASYONAL KAREKTERİNİN BELİRLEYİCİLİĞİ HAKKINDA

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin yapıcıları olarak Bolşeviklerin ve Rusya proleterleri ve halklarının kendi öğretilerinde ve pratiklerinde gösterdikleri ve böylece hem teoride hem de pratikte hepimize öğrettikleri en belirleyici ders nedir? Bu ders, Engels'in proleter harekette belirleyici olan şeyin onun enternasyonal karakteri olduğu öğretisidir. Bu gözden kaçırılırsa hareket yenilgiye uğrar.

Bu tespiti Lenin, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi öncesi dönem için somut bir şekilde formüle etmiştir: Her ülkede tüm hareket için mümkün olanın en çoğunu yapmak. Hareketin dünya çapında ve en kısa zamanda zaferi için ne gerekliyse onu yapmak.

Başka bir deyişle, tek tek ülkelerde devrimi en hızlı ve en az kayıpla başarmak için formüle edilen strateji ancak ve ancak proleter hareketin dünya çapındaki zaferini en hızlı ve en az kayıpla elde etmek için formüle edilen stratejinin zafer kazanmasına uygun düştüğü oranda ve müddetçe doğru bir stratejidir.

Bu yaklaşım dışındaki her bir strateji tespiti hem tek tek ülkelerin devrimlerine, hem de dünya devrimine zarar verir ve bu zarar onları imkânsızlaştırmaya kadar gidebilir. Lenin'in Dünya Devrimi ve Rusya Devrimi için formüle ettiği stratejilerin doğruluğu, birbirine uyumluluğu ve dolayısıyla da kesinkes enternasyonalist olma özelliği Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin zaferiyle ispatlandı.

Doğru bir Dünya Devrimi stratejisiyle çakışmayan her bir enternasyonalizm anlayışı yanlıştır. Doğru bir enternasyonalizm anlayışıyla doğru bir Dünya Devrimi stratejisi anlayışı bir ve aynı şeylerdir ve birbirilerinden koparılamazlar.

EKİM DEVRİMİ'NDEN İKİNCİ DÜNYA SAVAŞINA KADAR OLAN DÖNEM:

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi sonrası enternasyonalizm Lenin'in formüle ettiği anlayışla bir anlam kazanır. O da, Rusya proletaryasınının SBKP(B) önderliğinde iktidarı ele geçirdiği Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği, Dünya Devrimi'nin bir üssüdür. Bu üssün korunması, bu üste sosyalizmin başarılı inşası Dünya Devrimi'nin, tek tek ülkelerdeki devrimlerin başarısı için belirleyici bir role sahiptir. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin sadece ekonomik alandaki sosyalizmi başarılı olarak inşa etmedeki başarıları bile tüm dünya ülkeleri komünistleri ve proleterlerine bir ilham kaynağı olacak, onların bir yol göstericisi olacak ve dünya devrimininin zaferini hızlandıracaktır. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB) her geçen gün ekonomik, siyasi, askeri ve dolayısıyla diplomatik olarak güçlendikçe ve dünya çapındaki saygınlığı ve gücü arttıkça Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin tek tek ülkelerin devrimlerine ve devrimci iktidarlarına yapabileceği katkılar da artacaktır. Proletarya SSCB'den daha ileri bir ülkede iktidarı ele geçirinceye kadar SSCB'nin korunmasının belirleyici karakteri geçerliliğini koruyacaktır. Daha ileri ve daha güçlü bir ülkede iktidar ele geçirilirse o ülkenin korunması ve gelişmesi belirleyici hale gelecektir. Her şart altında bir bütün olarak Dünya Devrimi'nin, dünya komünizmi ve dünya devrimci işçi hareketinin gerçek ileri adımlar atmasını sağlamak için ne gerekliyse onu yapmak. İşte enternasyonalizmin temel taşı budur.

İşte bu çerçevede, başta Rus proleterleri olmak üzere tüm Sovyet proletaryası ve halkı can bedeli bir çaba ve gayret ile ülkelerini inşa ettiler. Birinci Dünya Savaşı'nda, daha sonraki iç savaş ve devrime karşı İngiltere ve Churchill önderliğinde geliştirilen 14 ülkenin saldırı savaşıyla da mahvedilen Sovyet ülkesini hızla ve sosyalist bir ülke olarak inşa ettiler. Bunu ekonomi-politiğin öğrettiği ekonomik yasaları öğrenerek ve onlara uyarak formüle edilen siyasetler ve bu siyasetleri formüle eden ve onların uygulanışında tüm ülkeyi yönlendiren SBKP(B) önderliği sayesinde başardılar. İç savaşın bitiminden İkinci Dünya Savaşı'nın başlangıcına kadar geçen 20 yıldan az bir süreçte can bedeli bir çaba ile hem sosyalist bir ülke kurdular hem de Avrupa'nın en büyük sanayi gücünü, Avrupa'nın en iyi askeri gücünü, dünya çapında komünistlerin, proleterlerin ve ezilen halkların tümünün büyük saygısını ve sevgisini kazanmış barışsever ve güçlü bir ülkeyi kurdular.

Onların başarıları tüm dünya komünistlerine ve proleterlerine ve de halklarına ilham kaynağı oldu. Ve SSCB tam ve kesin olarak kurtarılmış bir üs olarak görev gördü. Komünist hareket SSCB'den aldığı destekle gerçekten tüm dünya çapında bir hareket, gerçekten enternasyonal bir hareket haline geldi. En gelişmiş ülkelerden en geri ülkelere kadar yayıldı. SSCB'de üs kuran Komünist Enternasyonal, SBKP(B)'den aldığı önderlik ve Sovyet halkından aldığı destekle tüm dünya komünizminin yayılıp gelişmesi ve güçlenmesinde görevini yerine getirdi.

Bu arada enternasyonalizmin başka bir yorumu da yüksek sesle haykırılıyordu. Bu yorum Troçki'nin ve Troçkistlerin yorumuydu. Bu yoruma göre, tek ülkede sosyalizm inşa edilemeyeceği için, SSCB'yi sosyalist bir üs olarak kurmak ve korumak, hele hele bunu dünya devriminin gelişmesinde belirleyici faktör ilan etmek enternasyonalizmi terk etmektir. Milliyetçiliktir. SSCB'yi yönetenlerin bürokratlar haline gelmiş olduklarının ispatıdır. Bir ülkede iktidar ele geçirildiğinde iktidar, devrimi başka ülkelerde yaymak için kullanılmalı, bu arada sosyalizmi inşaaya çalışmamalı, ne sosyalist ne de kapitalist olmayan bir ekonomi ayakta tutulmaya çalışılmalıdır. Bu bile çok zordur. Ülke, dünya pazarının tutarlı bir parçası olduğu için kaçınılmaz olarak dünya pazarının (kapitalist-emperyalist) çalkantılarından etkilenecektir. Her tarafı da güçlü kapitalist-emperyalist devletlerle sarılmıştır. Kendi başına ayakta durması imkânsızdır. Tek yol devrimi yaymalı, en azından güçlü kapitalist ülkelerde iktidarı ele geçirmeli ki sosyalizmi kurmak az biraz daha gerçekçi hale gelsin. Aslında tek yol tüm dünyada iktidarı ele geçirmek. İşte enternasyonalist olmak bu anlama gelir. O halde her ülkede devrim yapmaya. Devrim hemen şimdi. SBKP(B), SSCB'de sosyalizmi inşa etmek adına SSCB'de sosyalizm inşasını ve SSCB'nin korunmasını öne çıkartarak diğer partilere karşı milliyetçi bir tavır takınıyor ve tabii onları kendi milli çıkarları -pardon bürokratik çıkarları- için kullanıyor.

Tüm bunların da tabii ki bir pratik anlamı vardır. Bu anlam SSCB'de sosyalizmin inşasını aktif olarak baltalamaktır. SSCB'de sosyalizm inşa edildiği oranda SSCB'yi, sosyalizmi yıkmak için emperyalistlerle, faşistlerle işbirliği yapmak, SBKP(B) ve SSCB aleyhtarı, komünist hareketin önderleri aleyhtarı propaganda ve pratik faaliyetleri belirleyici faaliyet alanı olarak ele almak. SBKP(B) ve SSCB'ye karşı, onun sosyalizmi inşasını baltalamak için burjuvaziyle, emperyalistlerle işbirliği yapmak, onların ajanları, casusları haline gelmek, SSCB'de sabotör, yapılanların yıkıcısı olarak iş yapmak SSCB'ye karşı savaşı örgütlemek, SSCB'yi yıkmak için SSCB parçalarını emperyalistlere peşkeş çekmek, SSCB'yi parçalayarak emperyalistlere satma planları yapmak. Dünyanın tek tek ülkelerinde aşırı devrimcilik adına anti SBKP(B) ve anti SSCB faaliyetleri azdırmak, tek tek ülkelerde komünizm geliştikçe, komünist partiler geliştikçe onlara karşı yerli ve yabancı burjuvalarla

ve giderek faşist devlerle işbirliği yapmak, ajanlaşmak ve de ajanlar örgütü olmak (örneğin İspanya İç savaşında Nazilerle Troçkistlerin işbirliği).

Demek ki dünya komünist hareketi açısından enternasyonalizm, Dünya Devrimi'nin çıkarları belirleyici unsurdur. Bunu unutanlar veya bunu günün koşullarında yanlış ele alıp yanlış bir şekilde değerlendirenler hem Dünya Devrimi'ne hem de kaçınılmaz olarak kendi ülkelerinin devrimine zarar verirler. Dünya Devrimi'ni ve kendi ülkelerinin devrimini yenilgiye götürürler. Devrimi imkânsız kılarlar. Hain değillerdiyse hainleşirler!

İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI'NDAN SONRA AĞUSTOS 1953 YÜCE SOVYET TOPLANTISINA KADAR OLAN DÖNEM:

İkinci Dünya Savaşı, Lenin ve Stalin enternasyonalizm anlayışının doğruluğunun tam bir deney taşı olmuştur.

SSCB'de sosyalizmin inşasının ve SSCB'nin korunmasının dünya komünist ve işçi hareketi için belirleyici önemi bu savaş sırasında ve sonrasında kesin bir şekilde sergilenmiştir. SSCB, Avrupa ve dünyayı, yani Avrupa ve dünya komünistlerini ve işçi hareketini ve tüm ezilen milletleri Nazi-faşist barbarlıktan, Japon emperyalizminden, kölelikten, yok olmaktan kurtardı.

Dünya komünizmi, dünya komünist hareketi, dünya işçi hareketi, dünyanın ezilen milletleri Lenin'in formüle ettiği enternasyonalizm anlayışı sayesinde, Stalin'in geliştirdiği ve hayata geçirilmesinde önderlik ettiği bu enternasyonalizm anlayışı, bu Dünya Devrimi stratejisi sayesinde, Nazi-faşist barbarlıktan, Japon emperyalizminden, kölelikten, yok olmaktan kurtuldu.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında Avrupa ve Doğu Asya'da komünistlerin önderliğinde Halk Demokrasisi iktidarları kuruldu. Avrupa'daki Halk Demokrasisi iktidarları (Arnavutluk hariç) sosyalizmi inşaaya başladı. Doğu Asya ve Arnavutluk'taki Halk Demokrasisi iktidarları sosyalist inşaaya başlayabilmek için ön hazırlıklara girişti. Tüm bunları mümkün kılan güç, bu ülkelerin komünistleri, proleterleri ve halkları yanında ve belirleyici faktör olarak SSCB'nin varlığıydı.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında Avrupa'nın en gelişmiş ülkelerinden ikisi olan İtalya ve Fransa'daki en büyük partiler komünist partilerdi ve seçimleri kazanmak, yani Halk Demokrasilerini İtalya ve Fransa'da kurmak üzereydi. Britanya'da Komünist Partisi yeni programını hazırlamak ve yeni taktiklerini formüle etmek ve kesin ve kararlı bir şekilde iktidara yürüme hazırlığı içindeydi. Tüm bunları mümkün kılan güç, bu ülkelerin komünistleri, proleterleri ve halkları yanında ve belirleyici faktör olarak SSCB'nin varlığıydı.

SSCB İkinci Dünya Savaşı sonrasında hızla yaralarını sarmaya girişti. Bu alandaki başarılar tüm Avrupa ülkelerinde tüketim malları karneye bağlı kalırken Sovyet ülkesinde karneye olan gerekliliğin kısa zamanda kaldırılmasına yol açtı. Dünyanın ilki ve en gelişmiş otomatik fabrikası olarak otomatik piston fabrikası üretime geçti. Otomasyondaki önemi bariz olan Avrupa'nın ilk, dünyanın ikinci bilgisayar fabrikası SSCB'de inşa edildi. Nükleer bombanın yapımı yanında nükleer enerji de kontrol altına alındı. Tarım alanında 'Doğayı Dönüştürmek İçin Stalin Planı' devreye konmaya başlandı. SSCB, Avrupa'nın en büyük, dünyanın ikinci

büyük sanayi ülkesi haline geldi. SSCB, dünyanın en ileri tekniğine sahip fabrikaların ve çiftliklerin sahibi bir ülke haline geldi. Artık komünizmin kapısı ardına kadar açılmıştı. SSCB, sosyalizmin inşası aşamasından komünizmin inşası aşamasına geçmişti. Komünizmin inşası başlamıştı!

İkinci Dünya Savaşı sonrasında emperyalistler kendi halklarını ve dünyayı savaşa tehdit ederken, onların savaşa kalkışmalarını engelleyen en belirleyici güç, SSCB'nin elinde olan askeri teknoloji ve askeri gücü ve bu güçle el ele vererek barış talep eden SSCB başta olmak üzere tüm dünya komünistlerinin başını çektiği, tüm dünya ülkelerinde proleterlerin, halkların ve milletlerin kitlesel olarak destekledikleri barış hareketinin gücüdür. Tüm bunlar Lenin'in formüle ettiği, Stalin'in geliştirdiği, SBKP(B) önderliğinde Sovyet halklarının ve dünya komünistleri ve proleterlerinin uyguladığı Dünya Devrimi stratejisinin, bu stratejinin temel taşı olarak Sovyet ülkesinin Dünya Devrimi'nin üssü olarak, sosyalist bir ülke olarak inşası ve korunması stratejisinin doğruluğunu dosta düşmana karşı gösterdi. Ve tüm bunlar birincisi SSCB'de komünizmin inşasının başlamasına, ikincisi Halk Demokrasisi (HD) ülkelerinde SSCB'den alınan destekle ve dolayısıyla SSCB'nin sosyalizmi inşasından da daha büyük bir hızla sosyalizmin inşasına ve sosyalizmi inşa edecek konumda olmayan Halk Demokrasisi'lerinde de sosyalizmin inşasının hazırlıklarına girişilmesine yol açtı.

Tüm bunlar Lenin'in enternasyonalizm formülasyonunda, Lenin'in Dünya Devrimi stratejisi formülasyonunda **temel bir değişikliğe** yol açtı. Artık **belirleyici faktör**, SSCB'de sosyalizmin inşası değildi. Artık belirleyici faktör, **SSCB'de komünizmin inşası** idi.

Artık belirleyici faktör kendi başına SSCB'de sosyalizmin inşası değildi. Artık belirleyici faktör SSCB'de komünizm inşasının mümkün kıldığı güçten alınan destekle **Arnavutluk hariç Avrupa HD'lerinde hızla sosyalizmin inşasıydı.**

Artık belirleyici faktör kendi başına SSCB'de sosyalizmin inşası değildi. Artık belirleyici faktör SSCB'de komünizm inşasının mümkün kıldığı güçten alınan destekle ve hızla sosyalizmi inşa etmekte olan Avrupa HD'lerinde de alınan destekle **Arnavutluk ve Doğu Asya HD'lerinde hızla sosyalizmin inşasının zeminini hazırlamaktı.**

Artık belirleyici faktör kendi başına SSCB'de sosyalizmin inşası değildi. Artık belirleyici faktör SSCB'de komünizm inşasından, Avrupa Halk Demokrasilerinde sosyalizmin inşasından, Arnavutluk ve Doğu Asya Halk Demokrasilerinde hızla sosyalizmin inşasının zemininin hazırlanmasından alınan destekle **İtalya, Fransa, Britanya ve Amerika komünist partilerinin demokratik temeller zorlanarak kitleselleşmesi ve iktidara hazırlanmasıydı.**

Artık belirleyici faktör kendi başına SSCB'de sosyalizmin inşası değildi. Artık belirleyici faktör SSCB'de komünizm inşasından, Avrupa Halk Demokrasilerinde sosyalizmin inşasından, Arnavutluk ve Doğu Asya Halk Demokrasilerinde hızla sosyalizmin inşasının zemininin hazırlanmasından, İtalya, Fransa, Britanya ve Amerika komünist partilerinin demokratik temeller zorlanarak kitleselleşmesi ve iktidara hazırlanmasından alınan destekle **ezilen ülkelerde Komünist ve Emek partileri önderliğinde yürütülen ve yukarıda sayılan güçlerimizin etrafında şekillenen anti-emperyalist birleşik cephede birleşen milli kurtuluş mücadeleleriydi.**

Lenin ve Stalin'in enternasyonalizm anlayışı, onların Dünya Devrimi stratejileri ve bununla bağıntılı tek tek ülkelerdeki devrim stratejileri meyvelerini vermiş, Dünya Devrimi hakkında gerçek şartlar hazırlanmıştı.

Tüm bunlar Stalin'in geliştirdiği, SBKP(B) önderliğinde Sovyet halklarının ve dünya komünistleri ve proleterlerinin uyguladığı **yeni bir Dünya Devrimi stratejisine** yol açtı:

Bu stratejinin **temel taşı** Sovyet ülkesinin Dünya Devrimi'nin üssü olarak, komünist bir ülke olarak inşası ve korunması; ek temel taşları olarak Arnavutluk hariç Avrupa'daki Halk Demokrasisi ülkelerinin Dünya Devrimi'nin üsleri olarak, sosyalist ülkeler olarak inşası ve korunması; Arnavutluk ve Doğu Asya Halk Demokrasilerinde Dünya Devrimi'nin üsleri olarak, hızla sosyalizmin inşasının zemininin hazırlamakta olan ülkeler olarak inşası ve korunması; başta İtalya, Fransa, Britanya ve Amerika komünist partileri olmak üzere kapitalist ülkelerdeki tüm komünist partilerinin demokratik temellerde kitleselleşmesi ve iktidara hazırlanması, ezilen ülkelerde bu demokrasi, sosyalizm ve barış güçleri etrafında şekillenmiş milli kurtuluş hareketlerinin zaferinin hazırlanması yanında tüm dünya ülkelerinde aynı hazırlıkların mümkün olan her yerde devreye konması; **tüm bunları mümkün kılacak temel faktör olarak barışı sağlamak, yani emperyalistlerin ABD-Britanya önderliğinde hazırladıkları somut 3. Dünya Savaşı tehlikesini ilk başta yukarıdaki faktörlere dayanarak ve ikincil olarak dünya barış hareketini oluşturarak önlemek.** Ve böylece emperyalizmin dünya capındaki yenilgisinin taşlarını örmek.

Demek ki dünya komünist hareketi açısından enternasyonalizm, **Dünya Devrimi'nin çıkarları belirleyici unsurdur.** Bunu unutanlar veya bunu günün koşullarında yanlış ele alıp yanlış bir şekilde değerlendirenler hem Dünya Devrimi'ne, hem de kaçınılmaz olarak kendi ülkelerinin devrimine zarar verirler. Dünya Devrimi'ni ve kendi ülkelerinin devrimini yenilgiye götürürler ve devrimi imkânsız kılarlar.

SOVYETLER BİRLİĞİ'NDE STALİN'in KOMÜNİZMİ İNŞA PLANI VE DÜNYA DEVRİMİ İÇİN ANLAMI

Stalin'in, Marx'ın ve Lenin'in ekonomik öğretilerine uygun olarak formüle ettiği ve uygulanmasını yönettiği sosyalizmin inşa planı, yerini, Stalin'in Marx'ın ve Lenin'in ekonomik öğretilerine uygun olarak formüle ettiği ve uygulanmasını yönettiği komünizmin inşa planına bırakmıştı. Bu ekonomik yasalara uygun olarak formüle edilen ve son 'Stalin Beş Yıllık Planı' olan planda formüle edilmiş ve onaylanmış, ve uygulanmaya başlanmıştır. Komünizmin hızla inşası başlamıştır.

Bu inşa faaliyeti sürerse sanayide tam otomatik üretime geçilecektir. Sanayi alanındaki bolluk sayesinde 'Stalin Doğayı Dönüştürme Planı' kolaylıkla hayata geçirilecek ve tarım alanında bolluk ve süreklilik garantilenecektir. Bugün kesinlikle görebildiğimiz ve kompüterlerin mümkün kıldığı doğrudan demokrasinin temelleri de atılmış olacaktır. Tüm bunlar Dünya Devrim stratejisinin temelini oluşturmaktadır. Bunlar olursa, yani SSCB'de komünizmin inşası sürer ve başarılırsa, bu stratejinin tüm diğer taşları da yerli yerine oturacaklardır.

Yani:

Arnavutluk haricinde tüm Avrupa HD'lerinde sosyalizmin inşası, yani bu ülkelerin sanayileşmesi, tarımlarının kollektifleştirilmesi ve sömürücü sınıflarının yok edilmesi kısa zamanda bir gerçek haline gelecektir.

Dünya emperyalizmi yenilmiştir. Sarılmıştır. Artık tüm dünya uluslarının özgürlüğü garanti altına alınabilir. Artık insanlığın çektiği eza cefa ana hattıyla bitmek üzeredir! Çünkü emperyalizmden daha güçlü ve tüm insanlığa örnek teşkil eden komünizm herkesin gözleri önünde ve vatandaşlarına bolluk ve en geniş demokrasiyi vererek var olmaktadır. Tüm bunlar emperyalistlerin yeni bir dünya savaşını başlatmalarını imkânsızlaştırmanın yanında onların Fransa, İtalya, İngiltere, Amerika gibi ülkelerde demokrasiyi ayaklar altına almalarını da imkânsız kılacak ve böylece bu ülkelerin komünist partilerinin iktidarını da garantileyecektir. Ve bu da emperyalizmin tümünden bitişidir. Veya Harri Pollit yoldaşın 1951'de dediği gibi sadece Büyük Britanya Komünist Partisi'nin Britanya'da iktidarı kazanması bile emperyalizmin bitişi anlamına gelecektir!

O halde o günlerden bugünlere emperyalizme kurban edilen insanlar, emperyalizmin katlettiği insanlar ve de katledeceği insanlar, onların katlinden sorumlu olanlar konünizme karşı iş yapanlarla bu ilkeleri ayaklar altına alıp onları komünizm adına savunanlardır.

Ulusların ezilen konumda yaşamasından sorumlu olanlar konünizme karşı iş yapanlarla bu ilkeleri ayaklar altına alıp onları komünizm adına savunanlardır.

Çevre katliamından sorumlu olanlar konünizme karşı iş yapanlarla bu ilkeleri ayaklar altına alıp onları komünizm adına savunanlardır.

IMF'nin G7'lerin, dünya finans oligarklarının aldığı kararlar çerçevesinde açlıktan ölen insanların ölümünden sorumlu olanlar konünizme karşı iş yapanlarla bu ilkeleri ayaklar altına alıp onları komünizm adına savunanlardır.

Marksizm-Leninizm'in Çarpıtmalarını Araştırma Grubu Üzerine

Stalin'in ölümü sonrası SSCB'de iktidarı ele geçiren revizyonist Krusçef kliğinin anavatanımız SSCB'ne vurduğu darbe ölümcül olmuş ve süreç içinde sosyalizmin yerine kapitalizm geçirilmiştir.

Bu ihanet, ideolojik ihanet olmaksızın gerçekleştirilemezdi.

Stalin'in şahsına yönelik olduğu imajı verilen saldırı, aslında Marksizm-Leninizm'i hedeflemekteydi.

Marksizm-Leninizm tahrif edilmeden, revizyona tabi tutulmadan sosyalizmi yıkmak, yerine kapitalist politik ekonomiyi geçirmek mümkün olamazdı.

1953 sonrası geliştirilen siyasi-ideolojik düşünceleri ele almak, Marksizm-Leninizm ile uyumunu değerlendirmek ve dolayısıyla da marksizmi-leninizmi anti-Marksist etkilerden temizlemek günümüz Marksist-Leninistlerin asli görevi olmalıdır.

Bu görev yerine getirilmeden, Marksist-Leninist olmak, proleter kitlelere öncülük etmek ve uluslararası komünist hareketi inşa etmek mümkün olmayacaktır.

Bu bilinçle, bu kongre, seçilecek yeni Merkez Komitesi'ne; Mao Zedung, Enver Hoca, Fidel Castro ve Che Guavera'nın temel düşüncelerini inceleme, Marksizm-Leninizm ile bağıntı ortaya çıkarmak üzere bir çalışma gurubu oluşturma görevi verir.

Çalışma grubunun üye sayısı, kimlerden oluşacağı ve görev süresi Merkez Komitesi tarafından belirlenecektir.

REFORM VE DEVRİM Üzerine

REFORM ve REFORMİSTLER:

Reformlar için savaşım, egemen sınıfın iktidarını yıkmaksızın çalışan insanların koşullarının iyileştirilmesi için verilen savaşımdır. İşçilerin bu savaşımı ücret köleliğine karşı yürütülen mücadelelerini ileriye götürmek için bir savaşımıdır.

Reformistler, reform kazanımları uğruna işçi sınıfının eylemlerini ve amaçlarını doğrudan doğruya veya dolaylı olarak kısıtlarlar. Reformist için 'nihai amaç hiçbir şeydir' ve onlar nihai amacı mesela ajitasyon çalışmasından mümkün olduğunca uzak tutmaya çalışırlar.

Reformist siyaset anayasal ödünler, anayasal reformlar koparmayı amaçlayan bir siyasettir. Güncel istekler olarak sadece reform isteklerini öne sürerler.

Reformist için reform savaşımı her türlü farklı eylemlerden vaz geçmek ve böylece işçi sınıfının eylem ve amaçlarını kısıtlamak, kitlelerin devrim için hazırlığını suya düşürmek amacına hizmet eder.

Burjuva iktidarı koşullarında reformcu taktiklerle yürütülen reform savaşı kaçınılmaz olarak bu iktidarın bir aleti durumuna dönüşür.

Reformistlerin etkin olduğu işçi sınıfı eylemleri zayıf olur. İşçi sınıfı burjuvaziye daha fazla bağımlı kılınır ve burjuvazi işçilerin kazanılmış haklarını daha kolay geri alır.

Reformistlerden bağımsız olan işçi sınıfı hareketi daha geniş mücadele amaçları güder ve reformistlerin dar ve kısıtlayıcı etkilerinden daha az etkilenir.

Reformistler için anlaşmalar bir sisteme, bir anlaşmalar siyasetine dönüşürler.

Reformistlerin Reform yolu, düzenin aynı kalarak yavaş yavaş biçim değiştirmesi yoludur.

REFORM ve DEVRİMCİLER:

Devrimci için reformlar, Proletaryanın **devrimci sınıf mücadelesinin yan ürünüdürler**.

Devrimciler reform için savaşımı tanırlar ve yorulma bilmeksizin reformlar elde etmeye ve onlardan yararlanmaya dönük tek 'imkanı' bile kaçırmadan çalışırlar.

Devrimciler proletaryanın kapitalizm şartlarında yaşam kalitesini iyileştirmek için mücadele vermekten uzak durmazlar.

Devrimciler reform için çalışırken, propaganda ve ajitasyonlarında ve ekonomik kitle eylemlerinde reformculuğun sınırını aşan her adımı özenle geliştirir ve destekler; reform kazançları uğruna işçi sınıfının eylem ve amaçlarının her türlü kısıtlanışına karşıdır; nihai amacın gözden kaçırılmasına müsaade etmezler.

Devrimciler için reform savaşımı legal eylem ile illegal eylemi bağdaştırmaya yarayan bir dayanak, dolayısıyla, burjuvaziye devirmek amacıyla kitlelerin devrimci hazırlığını amaç edinen farklı çalışmayı pekiştirmeye yarayan bir barınaktır.

Burjuva iktidarı koşullarında devrimci taktikle reform savaşımı bu iktidarı baltalayan bir araçtır.

Devrimciler tek tek, somut anlaşmalar taraftarıdır ve bunları bir sisteme, bir anlaşmalar siyasetine dönüştürmezler.

Devrimci siyaset, devrimi amaçlayan bir siyasettir. Devrimci için devrimin temel talepleri güncel taleplerdir.

Devrimciler her türlü reformu kabul etmezler. Kitlelerin militant ruhunu geriletmeyi hedefleyen reformlara karşı mücadele ederler.

SEÇİMLER ve DEVRİMCİLER:

Parlementer şekillerle boyanmış, Kıbrısın kuzeyindeki askeri işgal altında kurulmuş bir yönetim halihazırda işgalcinin ve onun Kıbrıs'taki kuyrukçu burjuvazinin etkilediği ve bürokratik olarak şekillendirilmiş, asker ve polis tarafından korunan, böyle bir yönetimden ancak şu meşhur 'halkın egemenliğine' dayanan yani, demokratik devrimin temel taleplerini talep etmek ve dolayısıyla bunların 'legal araçlarla' elde edilebileceğini ileri sürmek reformizmdir. Böylesi anayasal reformlar ütopya ve umutsuz çırpınılar olarak eleştirilmeli, devrim propaganda edilmeli, temel burjuva demokratik talepler sürekli günün talepleri, devrimin talepleri olarak akılda tutulmalıdır.

Elde edilmesi teorik olarak mümkün olan reformları, sadece bunları savunup devrimi unutmak reformizmdir.

Demokratik devrimin temel taleplerinin ancak devrim ile mümkün olduğunu kabullenip devrimin popagandasını, devrimin taleplerinin popagandasını ve böylece proletaryanın devrim için hazırlanmasını güncel bir sorun olarak görmeyen anayasal reformu o gün mümkün olan güncel bir sorun olarak gören siyaset reformcudur.

Burjuva partileri, seçmenlerin gözünü boyamak için, vaad dolu seçim manifestoları tasarlarlar. ‘Seçim için’ manifesto değil ama **devrimci manifestoyu** uygulamak için seçimlere gitmek devrimcilerin yaklaşımı olur.

Seçimlerden bu amaçla sonuna kadar yararlanmak doğru yaklaşım olur. Seçimlerde devrimci programını sonuna kadar savunmak devrimci duruş olur.

Seçimlere yaklaşım, **hareketin tüm sorunlarına tam yanıt** veren, uyuyan **devrimci** kitleleri uyandırma çalışmalarını tamamlayan propagandalar yapmak olmalıdır.

İKİ TÜR REFORM:

1. O günkü devlete empoze edilmesi teorik olarak mümkün olan, genellikle kısmi hedef (ve buna uygun geçici slogan) olarak bilinen talepler için mücadele... Bunlar ancak Proletaryanın devrimci sınıf mücadelesinin yan ürünüdürler.
2. O günkü devlete empoze edilmesi teorik olarak mümkün olmayan, genellikle temel hedefler olarak bilinen, devrimden talep edilen esas hedefler. Bunlar ancak devrimin yan ürünü olabilirler.

Reformlar yolu veya anayasal yol ne devrimci eylemleri dıştalar, ne de devrimci savaşımları.

Bir partinin devrimci ya da reformcu niteliğini tespit ederken belirleyici öge kendi başlarına bu partinin 'devrimci eylemleri' değil, ama parti tarafından girişilen ve yararlanan bu eylemlerin yönelik buldukları siyasi amaç ve görevlerdir.

Eski düzeni reformdan geçirme uğruna örneğin “kadife devrim”, “turuncu devrim” gibi sözde “devrimci eylemler” egemen sınıfların elinde kalan iktidar yöntemleri reform yoludur.

Eski düzeni yıkmak için, egemen sınıfı devirmek için devrimci eylemler devrimci yoldur, devrimin tam zaferi yoludur.